

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XV legislatura · cinquè període · sèrie C · número 435

Comissió de Drets Socials i Inclusió

Sessió 25, dimecres 21 de gener de 2026

Presidència de la I. Sra. Noemí Nieto i Fumanal

TAULA DE CONTINGUT

Dossier

Proposta de resolució sobre l'obertura d'una residència geriàtrica a Badia del Vallès (posposada) 250-00624/15	6
Compareixença d'una representació de l'Associació de Familiars d'Afectats per Trastorns de Conducta per a informar sobre la seva tasca i els problemes de les famílies amb familiars amb trastorns de conducta 357-00656/15	6
Proposta de resolució sobre el centre de menors tutelats de Dosrius (posposada) 250-00642/15	18
Sol·licitud de sessió informativa amb la consellera de Drets Socials i Inclusió sobre les actuacions del departament amb els serveis socials municipals per a oferir alternatives d'allotjament a les persones desallotjades de l'Institut B9, de Badalona 354-00273/15	18
Sol·licituds de compareixença 356-01279/15, 356-01280/15, 356-01288/15, 356-01293/15, 356-01301/15, 356-01302/15 i 356-01306/15	18
Proposta de resolució sobre la dotació de generadors d'emergència en l'atenció primària i la protecció dels pacients amb suport vital domiciliari 250-00565/15	19
Proposta de resolució sobre la creació d'un nou centre residencial o altres modalitats d'allotjament per a la gent gran a les Garrigues 250-00610/15	22
Proposta de resolució sobre l'actualització de la cartera de serveis socials 250-00654/15	28

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduïx només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Transcripció i correcció: CPSL
Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)
0213-7992 (sèrie C)
DL: B-3.468-1982

www.parlament.cat

Sessió 25 de la CDSI

La sessió de la Comissió de Drets Socials i Inclusió (CDSI) s'obre a les deu del matí i vuit minuts. Presideixen Noemí Nieto i Fumanal i, en funcions, la secretària tercera de la Mesa del Parlament, acompanyades del vicepresident Jordi Viñas i Xifra, de la secretària en funcions Sara Jaurrieta Guarnier i de la secretària en funcions Núria Navarro Hurtado. Assisteix la Mesa la lletrada Clara Marsan Raventós.

Hi són presents Judit Alcalá González, Mario García Gómez, Susana Martínez Heredia i Mónica Ríos García, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; Agustí Colomines i Companys, Ennату Domingo i Soler, Anna Navarro i Descals i Isaac Padrós i Suarez, pel G. P. de Junts; Najat Driouech Ben Moussa i Tània Verge Mestre, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; Montserrat Berenguer Messeguer i M. Belén Pajares Ribas, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; Maria Elisa García Fuster, pel G. P. de VOX en Cataluña, i Núria Lozano Montoya, pel G. P. Comuns.

Assisteixen a aquesta sessió el president de l'Associació de Familiars d'Afectats per Trastorn de Conducta Maria del Carmen López Casanova, Joan Maria Sala Clos, acompanyat de la vocal de l'associació Maria del Carmen López Casanova i la vocal de l'associació Susanna Ruiz de Almirón Schlung.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Compareixença d'una representació de l'Associació de Familiars d'Afectats per Trastorns de Conducta davant la Comissió de Drets Socials i Inclusió per a informar sobre la seva tasca i els problemes de les famílies amb familiars amb trastorns de conducta (tram. 357-00656/15).

2. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió de Drets Socials i Inclusió amb la consellera de Drets Socials i Inclusió sobre les actuacions del departament amb els serveis socials municipals per a oferir alternatives d'allotjament a les persones desallotjades de l'Institut B9, de Badalona (tram. 354-00273/15). David Cid Colomer, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.

3. Sol·licitud de compareixença del director general d'Economia Social i Solidària i Cooperativisme davant la Comissió de Drets Socials i Inclusió i de la Comissió d'Empresa i Treball perquè informi sobre la problemàtica del finançament dels centres especials de treball de les persones amb discapacitat intel·lectual (tram. 356-01279/15). Mónica Ríos García, Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Ennату Domingo i Soler, Grup Parlamentari de Junts, Najat Driouech Ben Moussa, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Montserrat Berenguer Messeguer, Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, Núria Lozano Montoya, Grup Parlamentari Comuns, Maria Pilar Castillejo Medina, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defenseu la Terra. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

4. Sol·licitud de compareixença d'una representació de Dincat davant la Comissió de Drets Socials i Inclusió i de la Comissió d'Empresa i Treball perquè informi sobre la problemàtica del finançament dels centres especials de treball de les persones amb discapacitat intel·lectual (tram. 356-01280/15). Mónica Ríos García, Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Ennату Domingo i Soler, Grup Parlamentari de Junts, Najat Driouech Ben Moussa, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Montserrat Berenguer Messeguer, Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, Núria Lozano Montoya, Grup Parlamentari Comuns, Maria Pilar Castillejo Medina, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defenseu la Terra. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

5. Sol·licitud de compareixença d'una representació d'Essen davant la Comissió de Drets Socials i Inclusió perquè informi sobre el projecte de l'entitat (tram. 356-01288/15). Mónica Ríos García, Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

6. Sol·licitud de compareixença d'una representació de la Federació d'Entitats d'Atenció a la Infància i l'Adolescència davant la Comissió de Drets Socials i Inclusió perquè informi sobre l'estudi *Acompanyament a infàncies i adolescències afectades pel risc d'exclusió residencial i la pèrdua de l'habitatge* (tram. 356-01293/15). Ester Capella i Farré, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

7. Sol·licitud de compareixença d'una representació de la Fundació Claperós davant la Comissió de Drets Socials i Inclusió perquè informi sobre la missió i els objectius de la fundació pel que fa a l'orientació laboral, la sensibilització i la formació ocupacional (tram. 356-01301/15). Ester Capella i Farré, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

8. Sol·licitud de compareixença d'una representació de l'Associació d'Entitats Socials d'Atenció a les Persones davant la Comissió de Drets Socials i Inclusió perquè informi sobre l'objectiu principal de l'associació (tram. 356-01302/15). Ester Capella i Farré, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

9. Sol·licitud de compareixença d'una representació de l'associació Cambiadors Inclusivos davant la Comissió de Drets Socials i Inclusió perquè informi sobre els objectius de l'associació (tram. 356-01306/15). Ester Capella i Farré, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

10. Proposta de resolució sobre la dotació de generadors d'emergència en l'atenció primària i la protecció dels pacients amb suport vital domiciliari (tram. 250-00565/15). Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Debat i votació (text presentat: BOPC 238, 23).

11. Proposta de resolució sobre la creació d'un nou centre residencial o altres modalitats d'allotjament per a la gent gran a les Garrigues (tram. 250-00610/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 255, 11; esmenes: BOPC 318, 9).

12. Proposta de resolució sobre l'obertura d'una residència geriàtrica a Badia del Vallès (tram. 250-00624/15). Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Debat i votació (text presentat: BOPC 261, 9).

13. Proposta de resolució sobre el centre de menors tutelats de Dosrius (tram. 250-00642/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 261, 31; esmenes: BOPC 318, 10).

14. Proposta de resolució sobre l'actualització de la cartera de serveis socials (tram. 250-00654/15). Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Debat i votació (text presentat: BOPC 266, 52).

La presidenta

Bon dia, començaríem la comissió. Aprofito per donar la benvinguda a la Montse Berenguer.

Abans de la compareixença, el punt número 1, demanaria si hi ha substitucions. *(Pausa.)* Sí?

Mónica Ríos García

Sí; bon dia, presidenta. Al meu grup hi ha la diputada Sara Jaurrieta que substitueix el diputat Guillem Mateo, tot i que s'incorporarà en breu, eh?, però per aquest temps que..., fins que s'incorpori.

Sí que aprofito per demanar, perquè a les dotze i mitja s'ha convocat un minut de silenci...

La presidenta

Sí, ara ho anava a dir.

Mónica Ríos García

D'acord, fantàstic.

Gràcies.

La presidenta

D'acord. Doncs el Grup Socialistes i Units per Avançar té una substitució. Junts?

Ennatu Domingo i Soler

Gràcies, presidenta. Nosaltres també anunciarem una substitució, però a la meitat de la sessió: la diputada Anna Navarro substituirà el diputat Isaac Padrós.

La presidenta

Sí; el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana?

Najat Driouech Ben Moussa

Bon dia, presidenta. Nosaltres no és per anunciar cap substitució, però sí que és veritat que voldríem aclarir o que es fes un aclariment d'un tema: el Grup Parlamentari del PP va enviar un correu dient que retirava una proposta de resolució. Entenem que continua retirada? *(Veus de fons.)* No? *(Veus de fons.)* Per això ho pregunto.

La presidenta

Molt bon aclariment.

(Pausa.)

Montserrat Berenguer Messeguer

D'acord, demano per... Sí; la lletrada es va posar en contacte amb mi dient que era criteri de la Mesa, que passaria a la cua de les PRs. Amb la qual cosa vaig dir, doncs, l'haurem de mantenir i, per tant, el diputat Christian Escribano la defensarà. Jo entenc que estava vigent a l'ordre del dia i, finalment...

La presidenta

Hi ha hagut un problema de confusió al no reiterar... Donàvem per fet que la diputada no estava al... *(Veus de fons.)*

Montserrat Berenguer Messeguer

Si no, per avisar el company, però jo amb la lletrada vaig quedar així, que es mantenia, eh?

(Pausa.)

La presidenta

O podem... A petició del PP, podeu sol·licitar canviar-la o, com a mínim, posar-la a l'últim punt de l'ordre del dia. O sol·liciteu... *(Veus de fons.)*

Montserrat Berenguer Messeguer

D'acord. Ara parlem amb el company per posar-la a l'últim punt.

La presidenta

D'acord.

Mónica Ríos García

Presidenta, només per aquest tema, eh?, vull dir... Clar, és veritat que potser ha estat un error de no preguntar, però tots els grups hem donat per fet que es posposava, perquè a vegades..., quan s'ha demanat posposar, s'ha posposat sense problema. Clar, no l'hem treballat i no podem donar resposta a la proposta de resolució avui, encara que la posin a l'últim punt de l'ordre del dia.

Jo demanaria al grup, si us plau, si la pot posposar per a la següent comissió, arribant a aquest acord, que a la següent comissió estigui a l'ordre del dia.

Montserrat Berenguer Messeguer

És que va ser la meua petició, però me van dir que, a criteri de Mesa, si feia això passava a la cua de totes les PRs. *(Veus de fons.)* Ja, si arribem a un acord entre tots... L'únic que potser el Christian ve de Mataró expressament, amb tot l'enrenou i la manca de rodalies avui. *(Veus de fons.)*

És que jo ho vaig comunicar via lletrada i se'm va dir això, vull dir, per això... Jo ja vaig dir de posposar-la i em van respondre que no, que passava a la cua; llavors, vaig dir, doncs, la manténim. Clar, jo la feina la vaig fer bé –perdó.

La presidenta

Sí? *(Veus de fons.)* Han de triar ells. L'ordre del dia és el que mana. Clar, la lletra-da em comenta que el que mana és l'ordre del dia, per tant, ha de ser una petició que siguin ells que... *(Veus de fons.)*

Esperem? *(Pausa.)* D'acord. Sí..., anem començant...

L'altra cosa que ja s'ha avançat, diputada Ríos, és que ens han fet arribar des del president de la Mesa del Parlament que totes les comissions fem, no?, tots els diputats participem al minut de silenci que s'ha convocat a les 12.30 per l'accident de tren de la línia de rodalies R4. D'acord? O sigui, que a la mesura que estiguem, ho aturem.

María Elisa García Fuster

Señora presidente...

Proposta de resolució sobre l'obertura d'una residència geriàtrica a Badia del Vallès (posposada)

250-00624/15

A mí me gustaría posponer la PR de Badia, de la residencia geriátrica de Badia.

La presidenta

Doncs anem a buscar els compareixents i començaríem pel punt 1.

La sessió se suspèn a les deu del matí i tretze minuts i es reprèn a un quart d'onze i dos minuts.

La presidenta

Bon dia.

Compareixença d'una representació de l'Associació de Familiars d'Afectats per Trastorns de Conducta per a informar sobre la seva tasca i els problemes de les famílies amb familiars amb trastorns de conducta

357-00656/15

Donem la benvinguda a l'Associació de Familiars d'Afectats per Trastorns de Conducta per a informar sobre la seva tasca i els problemes de les famílies amb familiars amb trastorns de conducta. Ens acompanya el seu president... *(veus de fons)* –problemes tècnics– *(veus de fons)* –d'acord–, el Joan Maria Sala Clos; també ens acompanya la senyora Maria del Carmen López Casanova, vocal de l'associació; també la senyora Susana Ruiz, vocal també de l'associació. I ens acompanyen membres de l'associació. I que ens comenteu que encara en falten per arribar; per tant, cap problema que vagin entrant.

Esteu informats que disposeu de quinze minuts inicials per fer l'exposició de la compareixença. Posteriorment, cada grup parlamentari parlarà tres minuts per poder-vos fer preguntes i, de nou, al final tindreu deu minuts per poder respondre a aquestes preguntes.

Quan estiguen preparats us dono el temps. Sí? *(Veus de fons.)*

(L'exposició va acompanyada d'una presentació de xarts, que es pot consultar a l'Arxiu del Parlament.)

Joan Maria Sala Clos (president de l'Associació de Familiars d'Afectats per Trastorn de Conducta)

Bon dia, senyora presidenta, senyores i senyors diputats. En primer lloc, els volem agrair moltíssim l'oportunitat de poder fer aquesta compareixença en la Comissió de Drets Socials i Inclusió per explicar què és Afatrac i què és el que fem.

Inicialment, els passarem un vídeo, un curt vídeo de tres minuts que vam fer l'any passat per explicar una mica què som i el que fem.

(Es projecta un vídeo. Pausa.)

Actualment, formem part d'Afatrac més de 360 famílies, però en són quasi mil les que ens han contactat en els nou anys de la nostra existència, unes cent trenta que han estat sòcies durant un cert temps i més de quatre-centes que han contactat amb nosaltres sense associar-se.

A continuació, els volem explicar algunes dades rellevants, tant de les famílies com dels nostres familiars afectats, extretes d'una enquesta realitzada als socis a final del 2024.

Respecte a les famílies, volem destacar que gairebé el vuitanta per cent de les persones sòcies són dones. En molts casos el marit no s'implica, es desenten o desapareix. En gairebé el trenta per cent dels casos qui cuida el familiar afectat ho fa sol i, sovint, sense rebre cap tipus d'ajuda.

La majoria de les persones sòcies tenen entre cinquanta i seixanta-cinc anys i un vint-i-cinc per cent estan per sobre dels seixanta-cinc. Aproximadament, el trenta per cent estan jubilats i la resta tenen una situació laboral activa. Gairebé un setanta per cent dels socis tenen estudis superiors.

Respecte als nostres familiars volem destacar el següent: un vuitanta per cent són homes, la major part menors de trenta-cinc anys i, d'aquests, un sis per cent són menors de setze anys –tant per cent que, malauradament, va en augment. Per això hem hagut de crear un grup d'ajuda mútua per a famílies de fills menors de quinze anys.

En el cas del vint per cent de les noies, les conseqüències del trastorn es poden agreujar amb embarassos no desitjats. El percentatge de fills adoptius i biològics és del cinquanta per cent. El vint-i-cinc per cent no tenen l'ESO i no arriba al trenta per cent els que treballen; d'ells, només la meitat a l'empresa ordinària. Una mica més de la meitat viuen amb les seves famílies. Dels que viuen en pisos sols o compartits, la majoria dels casos és la família qui paga l'habitatge. I, malauradament, en tenim vivint al carrer. Més del seixanta per cent dels nostres familiars han ingressat en algun moment de la seva vida en centres terapèutics, la majoria d'ells privats o concertats.

Referent als diagnòstics, inicialment, la majoria de joves han estat diagnosticats de trastorn de dèficit d'atenció amb hiperactivitat, però amb el temps en van apareixent molts d'altres, com trastorns de conducta, trastorn de l'espectre autista, trastorn de l'alcoholisme fetal, trastorn límit de personalitat, trastorn del neurodesenvolupament, trastorn negativista desafiant, en molts casos associats a addiccions; el que coneixem per patologia dual. En el gràfic poden veure la gran quantitat i varietat de diagnòstics.

També és important remarcar que més del vuitanta per cent dels nostres familiars tenen addiccions a substàncies químiques, com el tabac, la marihuana, l'alcohol, la cocaïna, i/o addiccions comportamentals, com a les pantalles, al joc, al sexe.

Més del trenta-cinc per cent dels nostres familiars tenen un grau de discapacitat del seixanta-cinc per cent o superior. El vint-i-tres per cent, entre el seixanta-cinc per cent i el trenta-tres per cent. Un dotze per cent està pendent de determinar i gairebé el trenta per cent no té cap discapacitat reconeguda. Només el vint-i-cinc per cent dels nostres familiars té reconegut un grau de dependència.

Gairebé el setanta-cinc per cent segueixen algun tractament amb psicofàrmacs. Més del seixanta per cent dels nostres familiars tenen o han tingut problemes amb la justícia. El tipus de delictes més comú és el robatori o furt o l'agressió física. Gairebé un quaranta per cent reben algun tipus d'assistència en la presa de decisions, tant si gui per part de la família com bé per part de la fundació.

Abans d'entrar en la situació que estan les famílies, els voldria explicar el nou projecte que ha creat Afatrac, que és Re-Visibles. El vam iniciar a finals de l'any passat.

Re-Visibles és un espai per poder donar veu als joves amb trastorns de conducta i als seus familiars, treballant des de la presència, l'escolta, la participació i la comunitat.

L'objectiu principal és reforçar l'autoestima, la identitat i les habilitats socials dels joves, ajudant-los a recuperar la confiança en si mateixos. Ho fem per mitjà d'un integrador social que acompanya el jove de manera personalitzada, actuant com a referent, educador, mentor, i donant suport emocional. Aquest referent estableix objectius específics per a cada jove i treballa de manera estable i predictable per ajudar-lo a recuperar la seva autonomia i integració en la comunitat.

Com estem les famílies? Les famílies d'Afatrac ens trobem desamparades a l'hora d'atendre la problemàtica dels nostres familiars, que és d'elevada complexitat, tal com es defineix en el Paicsamaec, programa d'abordatge integral dels casos de salut mental i addiccions d'elevada complexitat. Quan diem «elevada complexitat», estem parlant de casos de persones amb un gran sentiment dolorós de la vida, que no són capaços de dur a terme els seus plans vitals, que no encaixen en el món i que tenen un sentiment de fracàs i de no voler viure. Tot aquest malestar es manifesta amb una alteració greu de la conducta que genera patologies mentals diverses que se solen cronificar. Alguns d'aquests joves tenen conductes autolesives, suïcides, depressives i sense ganes de viure, perquè no troben el seu lloc en aquesta societat.

La quantitat de diagnòstics que reben els nostres familiars ens fa pensar que alguna cosa no encaixa: múltiples diagnòstics amb un patró de conducta tan similar i amb addiccions associades en molts dels casos.

Aquestes persones generen conflictes en els àmbits de convivència per manca d'encaix i això els provoca una deficiència important en la funcionalitat laboral i emocional. No tenen hàbits de treball, no són constants, no tenen formació perquè són expulsats sistemàticament del sistema educatiu. No accedeixen al món laboral ni als recursos socials i acaben al carrer, a la presó o al cementiri.

L'Administració deixa desamparats i en mans dels familiars uns casos que ni els mateixos professionals han trobat la forma de tractar. Nosaltres som això, simplement famílies que vivim en un infern veient impotents el deteriorament dels nostres familiars. A causa de greus problemes de convivència, en moltes ocasions ens veiem obligats a fer-los fora de casa o, fins i tot, a contrarcor, demanar una ordre d'allunyament perquè la convivència és absolutament impossible.

No som un recurs gratuït de l'Administració; som famílies que necessitem suport, formació, recursos humans i materials perquè volem ajudar els nostres familiars, que estimem, i perquè el dolor que sentim quan veiem que no ho podem fer és molt gran.

Els recursos existents no serveixen per als nostres familiars amb un perfil d'elevada complexitat. És absolutament necessari repensar els recursos actuals i el perfil per als quals estan pensats.

Malgrat els importants avanços de l'última dècada, no existeix una veritable coordinació interdepartamental, tal com seria necessària per poder parlar d'un sistema de salut interdisciplinari i comunitari basat en els paradigmes de la rehabilitació.

Molts dels professionals que els atenen no estan prou formats i les famílies tampoc.

Per tot això, què necessitem? Què cal millorar? Resumint-ho en deu punts, diríem: primer, recursos adequats de curta i llarga estada: centres terapèutics públics, centres de dia, centres de vida diferents dels existents i que donin resposta real a les seves necessitats, atenció en moments de crisi, i orientació i acompanyament quan són donats d'alta per incorporar-se de manera sana a la vida ordinària.

Residències assistides i pisos tutelats amb diferents nivells de suport i de baixa exigència per a quan la convivència en l'àmbit familiar no és possible.

Acompanyament, suport, recursos i formació per a les famílies. Formació específica per a tots els professionals implicats en l'atenció dels casos d'elevada complexitat.

Donar suport i dotació econòmica per al projecte pilot sociosanitari «La casa dels adolescents - espai jove 24/7», promogut per la Fundació Vidal i Barraquer i Afatrac, que varem presentar el 7 d'octubre del 2025 a la senyora Carolina Homar, secretària

d'Afers Socials, al senyor Xema Gil, director general d'Acreditació i Promoció de Serveis, i al senyor Antonio Galiano, exdirector general d'Autonomia Personal.

Aquest espai, obert vint-i-quatre hores els 365 dies de l'any, és un centre cívic per a adolescents i joves amb un equip guia d'acompanyament i atenció en salut mental comunitària, una oferta respir i un alberg de curta estada.

Que els recursos existents en la cartera de serveis per a persones amb risc d'exclusió social i desemparats també siguin accessibles per als perfils d'elevada complexitat encara que darrere hi hagi una família.

Ampliar el límit d'edat per a majors de trenta anys dels pocs recursos existents actualment mínimament adaptats a aquests perfils, ja que a partir d'aquesta edat els recursos desapareixen, mentre que la malaltia es cronifica.

Dotar les fundacions tutelars de més recursos per tal d'atendre adequadament les persones assistides i més control quantitatiu i qualitatiu per part de l'Administració de la feina que fan aquestes entitats.

La creació de la figura de referent o gestor de casos, persona de referència per tal d'aconseguir una millor coordinació interdepartamental dels casos.

Coordinació entre els diferents departaments de la Generalitat de Catalunya: Drets Socials, Salut, Educació, Justícia, i Empresa i Treball.

Senyores i senyors diputats, necessitem recursos diferents i especialitzats per atendre els casos d'elevada complexitat perquè la xifra de deu fills i germans d'Afetrac morts des del 13 de desembre del 2019 no augmenti.

Moltes gràcies per la seva atenció.

La presidenta

Moltes gràcies, president, senyor Joan Maria Sala. Ara és el torn de paraula dels grups parlamentaris. El primer torn és del grup proponent, el Grup Socialistes i Units per Avançar. Diputat Mateo...

Guillem Mateo Sellas

Gràcies, presidenta. En primer lloc, vull agrair molt sincerament la presència avui aquí de l'Associació de Familiars d'Afectats per Trastorns de Conducta, Afetrac. Moltes gràcies per ser-hi i per compartir també la seva visió.

Perquè la vostra és una tasca imprescindible. Nosaltres entenem que sou un punt de suport, d'acompanyament, d'orientació per a moltes famílies que viuen situacions d'una gran complexitat i que massa sovint se senten soles davant d'un repte que no només hauria de recaure sobre elles, malauradament.

I el que ens expliqueu avui posa paraules a una realitat que ens és coneguda: els trastorns de conducta no només són un diagnòstic clínic; són una realitat que afecta la convivència familiar, l'escolaritat, la salut i, en definitiva, el projecte de vida de moltes persones joves i també, de les seves famílies.

I quan el sistema no arriba a temps, quan els recursos són insuficients o quan la resposta és massa lenta, la càrrega recau sobre mares, pares, germans, familiars, que fan mans i mànigues per sostenir aquestes situacions molt dures.

I des del nostre grup, Socialistes i Units per Avançar, compartim plenament la necessitat de reforçar la salut mental infantojuvenil. No només amb més recursos, que també, sinó amb un canvi de mirada.

Necessitem un sistema que actuï abans, que detecti abans, que acompanyi abans. I això vol dir més equips de salut mental a peu de territori, arreu de territori, més coordinació amb les escoles, més coordinació també amb serveis socials i més suport a les famílies des del primer moment. Això és el que realment és important.

I també és evident que cal millorar la resposta quan la situació és greu. Tenim llistes d'espera per a serveis especialitzats, manques de places residencials i dificultat d'obtenir atenció intensiva quan s'han de solucionar aquests problemes en el moment més crític.

I ja quan una família demana ajuda al sistema, darrere no només hi ha la família i el cas concret, sinó que darrere hi ha un patiment, hi ha un risc, hi ha uns riscos i hi ha un desgast emocional que afecta a tot l'entorn familiar.

I, per tant, ens comprometem a treballar amb el Govern del país perquè aquesta resposta pugui ser més àgil, més clara, més justa i també perquè les famílies tinguin informació, orientació i, sobretot, també tinguin acompanyament. Perquè no n'hi ha prou amb tenir recursos, que, com hem comentat, són imprescindibles, també cal que aquests recursos siguin accessibles, siguin comprensibles i siguin coordinats.

I volia remarcar un punt que per nosaltres és central: les famílies heu de formar part de la solució. No només podeu ser testimonis; heu de ser aliats imprescindibles. I la vostra experiència, el vostre coneixement i la vostra mirada són claus per poder orientar les polítiques públiques concretes. I aquest Parlament us hem d'escoltar i incorporar la vostra veu en les respostes.

Finalment, donar-vos un altre cop les gràcies per la feina que feu, per avui venir aquí a comparèixer en aquesta Comissió de Drets Socials i Inclusió i per recordar-nos que la vostra perseverança és signe de que darrere de cada cas hi ha una història, hi ha una llar, hi ha unes persones que necessiten suport.

I en el nostre grup sempre hi trobareu predisposició, diàleg sincer i voluntat per intentar millorar tot allò que calgui i trobar solucions als problemes existents. Perquè un país que vol ser just no pot deixar soles les famílies que més ho necessiten.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat Mateo. Ara és el torn de paraula del Grup Parlamentari de Junts. Diputada Domingo...

Ennату Domingo i Soler

Gràcies, presidenta. Bon dia, diputats. I, en primer lloc, doncs, en nom del Grup Parlamentari de Junts, us agraïm que hàgiu vingut a comparèixer davant d'aquesta comissió.

Valorem molt positivament l'acompanyament que feu a les famílies amb persones amb trastorns de conducta. I, de fet, nosaltres ja ens vam reunir amb Afatrac a l'inici de la legislatura, precisament, doncs, per poder entendre millor la problemàtica. I hem vist de molt a prop el repte que afronten aquestes famílies amb un sistema d'atenció a la dependència molt limitat i que deixa les famílies molt desamparades, no? Hem vist el desgast emocional, social i econòmic que es pateix en intentar garantir una vida digna a les persones que pateixen trastorns de conducta.

Crec que són molt fonamentals les dues observacions que ens heu compartit. La primera, la dificultat de la diagnosi, d'encaixar-la en els criteris per poder accedir a ajudes de l'Administració. I, en segon lloc, doncs, la manca de recursos suficients per a les persones que tindrien, precisament, aquestes necessitats extremadament complexes, però que tenen el dret de poder-hi accedir.

Per tant, des de Junts també reafirmem o reiterem aquesta urgència de revisar la cartera de serveis socials perquè molts dels serveis que no hi estan integrats hi puguin ser.

A nosaltres ens agradaria fer-vos preguntes perquè poguéssiu ampliar una mica més, algunes ens heu respost a les propostes que heu fet. Però la primera pregunta que ens sorgeix és, per exemple, quina és la font de finançament d'Afatrac, o sigui, d'on traieu els recursos per poder acompanyar les famílies.

Després, en el vídeo heu esmentat que els educadors socials fan aquest acompanyament a les persones. Ens agradaria saber si aquest acompanyament és sostingut o si hi ha algun..., no?, s'acaba. També seria important saber si tenen el suport integral i durador que mereixen les persones amb trastorns de conducta.

Quins reptes administratius es troben les famílies quan es posen a intentar demanar una ajuda a l'Administració? Precisament, ens agradaria preguntar-vos si els

fills afectats pel trastorn de conducta poden accedir o han intentat accedir als serveis i recursos de la llei de dependència.

I per a les famílies –perquè crec que és molt important la cura de les famílies–, per la presentació que ens heu fet, hi ha un biaix de gènere bastant important. També ens agradaria saber quin suport necessiten les famílies de les persones afectades pel trastorn de conducta.

I, després, una pregunta que també és d'interès del grup parlamentari és si tenen relació o vincle amb l'entitat Naturalment, entitat que està formada per persones amb problemes de salut mental.

I, després, per acabar la intervenció –presidenta, un moment–, ens agradaria saber si els grups d'ajuda mútua estan liderats per famílies, adreçats a famílies, i també si en tenen d'altres liderats per afectats, que vagin dirigits a les persones afectades.

I, finalment, també si podeu aprofundir una mica més sobre la inserció laboral de les persones amb trastorn de conducta, si tenen una figura de suport que els acompanyi en el procés.

Moltes gràcies, i perdoneu pel temps.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada Domingo. Ara és el torn de paraula del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. Diputada Verge...

Tània Verge Mestre

Gràcies, presidenta. Moltíssimes gràcies als representants d'Afetrac per la seva exposició tan clara i contundent, que crec que ha de ser així –ha de ser així–: les institucions estan fallant, no d'ara, sinó de fa temps.

Crec que no només mereixeu tot el reconeixement per aquesta feina que esteu fent, sinó per la fallida de les institucions a l'hora d'atendre adequadament tant les necessitats dels vostres fills i filles com també de les persones que esteu acompanyant des de l'àmbit familiar aquests nois i noies i els adults i adultes que arrosseguen aquesta problemàtica.

I són problemàtiques que vosaltres heu posat sobre la taula, però que també ho ha fet el Sindicat de Mares en la Diversitat; que també ho han fet les famílies afectades pels trastorns derivats de l'alcoholisme fetal; que també ho han fet... –dic, en aquesta comissió i en d'altres, eh?, però en el poc que portem de legislatura encara–, o les famílies amb fills i filles que tenen discapacitats múltiples o múltiples factors de comorbiditat.

Hi ha una lliçó claríssima que vosaltres en paraules heu dit: «No som un recurs gratuït de l'Administració.» Jo sovint havia utilitzat l'expressió de «ja n'hi ha prou que les dones» –i de manera més àmplia, les famílies– «estiguin subsidiant l'estat de benestar». Tenim un estat de benestar que s'ha construït de manera apedaçada, però que el 2026 ha d'abordar, amb tots els recursos i amb aquest canvi de plantejament que reivindicueu: l'abordatge integral, holístic no pot ser assistencialista i responen a crisis puntuals, no? Ha de tenir en compte el conjunt de problemàtica i el conjunt de persones afectades, les de manera directa, les que ho pateixen, diguéssim, en el seu propi cos i salut mental, però de tot l'entorn, especialment de l'entorn més immediat. Per tant, no només les vostres demandes són legítimes, sinó que és una qüestió de justícia.

Per aprofundir en el que heu plantejat, us volia preguntar si heu pogut tenir alguna reunió conjunta amb els diferents departaments implicats –posàveu molt d'èmfasi en la coordinació interdepartamental. Quina és la vostra principal interlocució en aquests moments? Però si heu pogut aconseguir, no?, o aquest reclam de coordinació interdepartamental es tradueix també en aquestes reunions conjuntes, com a mínim amb Salut, Drets Socials, però també podria ser Igualtat i Feminisme per la part de igualtat de tracte i no-discriminació. No sé si heu treballat també o teniu alguna reunió pendent amb l'Oficina d'Igualtat de Tracte i No-discriminació, per la qües-

tió de l'accessibilitat que posàveu sobre la taula també de que els serveis tinguin les eines per poder atendre totes les problemàtiques amb la deguda formació del conjunt de professionals o les altres necessitats que es puguin haver de cobrir perquè totes les persones tinguin el mateix dret a poder rebre aquell servei.

Entenc –i trenta segons només, presidenta– que a nivell territorial les desigualtats potser es poden agreujar també. Barcelona, vulguis que no, al final té un teixit de fundacions, d'entitats més ampli. A la que surts d'aquí, la situació de les famílies i d'aquests nois i noies afectats pot ser més difícil. Potser la pròpia associació també té aquestes dificultats a altres llocs del territori. Per tant, si poguéssiu comentar també aquest element territorial, us ho agrairia.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada Verge. Ara és el torn de paraula del Grup Parlamentari del Partit Popular. Diputada Berenguer...

Montserrat Berenguer Messeguer

Gràcies, presidenta –bon dia a tothom–, especialment als compareixents per aquesta exposició tan il·lustradora. Ens agradaria que ens poguessin fer arribar aquesta presentació i l'exposició d'avui. I també restem a la disposició per poder tindre una trobada amb vostès i poder reunir-nos.

Bé, la realitat no és gens fàcil, no? –permetin-me que ho digui–, perquè, al final, són els que ho pateixen els que més ho passen i també les famílies. Quan tractem d'aquests trastorns de conducta, com aquestes formes de problema de comportament, conductuals, la gran majoria dels quals ja comencen a emergir, no?, a la infància, a l'adolescència i, malauradament, deriven en aquesta escalada, eh?, que comencen amb conductes disruptives, comportaments que interfereixen inevitablement en el dia a dia, en el quotidià, en les relacions interpersonals, familiars, el context laboral, acadèmic. D'aquí el seu projecte tan bo, no?, d'inserció laboral.

Parlem de factors genètics, ambientals, socials, familiars, de distòcia familiar. També n'hi ha que assenyalen, alguns companys de la professió, aquestes lesions a lòbul frontal del cervell. Per això també vull adreçar-vos aquesta importància que hi ha a fer més investigació, més recerca científica i poder, doncs, treballar en tot això.

Però davant de tanta magnitud del problema, com es viu el dia a dia amb aquest pacient diagnosticat de trastorns de conducta, veiem que els recursos són insuficients per a l'alta complexitat. I falten recursos especialitzats –nosaltres també des de la nostra formació política ho estem reivindicant– per a pacients i recursos específics que donin una resposta específica a diagnòstics concrets.

I els adreço aquesta pregunta: davant d'això, quina és la solució? La impotència, la indefensió, el desemparament, la desesperació per a moltes famílies. Quins serien aquells recursos més específics per donar resposta a pacients, a persones amb aquests diagnòstics? I, per tant, són inexistents, els que hi ha són deficitaris a Catalunya? Quins haurien d'existir? Quin nombre de places? Si tenen alguna mena d'estudi d'això, d'aproximació que poguessin donar-nos.

D'altra banda, hem vist que són patologies també..., patologies duals, s'associa a conductes addictives, addiccions, i, per tant, que es poden anar cronificant. Això pot derivar en problemes amb la justícia. És així, eh?, jo en recordo alguns casos. Creieu que s'haurien de potenciar també altres vies, és a dir, altres vies com la justícia restaurativa, la mediació? Perquè molts acaben amb això, denúncies, ordres d'allunyament. Però, al final, això no és una solució, perquè es poden tornar a repetir i, si no és amb aquell subjecte, serà amb un altre. Per tant, hem de potenciar més, hem de fer més pedagogia a l'àmbit judicial quant a la justícia restaurativa.

I un altre punt –que particularment, i crec ja en alguna moció que hem presentat el Partit Popular al Parlament– és aquesta lluita contra l'estigma, contra l'etiquetatge. Per què? Perquè ja des de la infància, doncs, «aquest nen és hiperactiu», «aquest

nen amb dèficit d'atenció», «és un nen problemàtic». Clar, sí, sí, sí i etiquetes, i això tampoc ajuda. Per tant, com vostès estan treballant també en aquesta lluita contra l'etiquetatge i l'estigma?

I m'ha semblat molt interessant aquest projecte pilot sociosanitari que teniu de «La casa dels adolescents», si ens el podríeu explicar una mica més encara, si el temps ho permet, i, si no, doncs, per a una propera que ens poguéssiu explicar una mica això, aquest projecte «jove 24/7».

I moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada Berenguer. Ara és el torn de paraula del Grup Parlamentari de Comuns. Diputada Lozano...

Núria Lozano Montoya

Sí; gràcies, presidenta. Bon dia...

La presidenta

Disculpa, diputada, m'he saltat el torn del Grup Parlamentari de VOX.

Núria Lozano Montoya

Perdó, eh? No me n'havia adonat.

La presidenta

És un tema de presidència. (*Veus de fons.*) Doncs la diputada García.

María Elisa García Fuster

Muchísimas gracias, señora presidente. Muchísimas gracias, señor Sala, señora López, señora Ruiz. Gracias por la ponencia.

Miren, desde VOX queremos centrarnos en la prevención. Ha hablado usted de la relación causa-efecto de estos trastornos de conducta infantojuvenil y las sustancias de abuso tales como el alcohol y el cannabis. Hace unos meses, la pasada legislatura, estuvo aquí la jefe de servicio de psiquiatría infantojuvenil del Hospital Clínic hablando, precisamente, de la salud mental, los suicidios y, bueno, todo este tema que ahora mismo está sobre la mesa. Y yo le pregunté sobre la asociación entre el cannabis y la salud mental, sabiendo, como médico que soy, que hay una asociación directa. Lo que la psiquiatra pues confirmó, que hay varios artículos publicados ya desde hace años asociando en especial el efecto adverso de sustancias psicotrópicas, como el cannabis, en una mente joven, que es especialmente plástica.

Basándonos en esto, ¿cómo valoran la permisividad –incluso promoción– de algunos grupos políticos sobre el consumo de cannabis, que colocan fumaderos de cannabis por toda España como si se tratase de algo inocuo, restándole importancia?

Y ¿cómo valoran las decisiones de la Generalitat de Catalunya, conjuntamente con el Ayuntamiento de Barcelona, de colocar centros donde acuden habitualmente personas consumidoras de drogas de abuso, como el cannabis y otras más, cerca de colegios, donde los niños tienen constante acceso a este tipo de drogas, como lo hizo con Fundación Pere Tarrés, en las Corts, o el Hotel Aristol, que se manifiestan los padres cada mes, que está incluso a menos de cuatro metros de un colegio que atiende a niños de alta complejidad, es decir, especialmente vulnerables? ¿Cómo valoran ustedes esto?

Gracias.

La presidenta

Gràcies, diputada García. Ara sí que és el torn de paraula del Grup Parlamentari de Comuns. Diputada Lozano...

Núria Lozano Montoya

Sí; gràcies, presidenta. I moltes gràcies al senyor Sala i a les senyores López i Ruiz per la compareixença, però sobretot per la important tasca que desenvolupen des d'Afetrac.

Hem tingut ocasió de reunir-nos anteriorment i saben que comptem amb el suport del Grup de Comuns en les seves legítimes reivindicacions. Perquè és cert que estem al davant de persones que passen per situacions d'elevada complexitat i que afecten moltes facetes de la seva vida. Parlaven abans de que hi ha un sis per cent que són menors de setze anys i, en aquest cas, el factor educació hi juga un paper molt important, però també les famílies, els drets socials, la justícia –també des d'una vessant penitenciària, desafortunadament–, la salut o el treball.

Jo em centraré en les qüestions socials, per la comissió en la que estem avui, però és pràcticament inevitable fer referència a alguna altra de les qüestions, sobretot si tenim en compte les mancances de formació específica en trastorns de conducta –com molt encertadament situaven vostès–, el que dificulta, doncs, el diagnòstic, però també l'atenció i el disseny de la línia d'actuació més adequada respecte de cada persona, i irradia, per tant, la resta de facetes de la vida, tant de les afectades com de les pròpies famílies, com vostès ens expressaven.

Parlaven de problemes de convivència, però també de patiment de la persona afectada, que sense dubte no pot desenvolupar un projecte de vida autònom i això li ha de generar un grau de patiment important. I vostès els fan tot el suport que poden o més, però cal donar resposta a les necessitats d'aquestes persones des dels serveis públics i, per tant, des del sistema públic.

Entrant al terreny de les propostes, plantejaven vostès una proposta que ens ha semblat molt interessant, com és la figura del gestor de casos, a l'efecte de coordinació. I ens sembla molt interessant. Si podrien aprofundir una mica més respecte a alguna de les qüestions que vostès consideren que podria contribuir a facilitar i ajudar al respecte, combinat amb altres mesures, com la possibilitat de que aquest llinar d'edat s'elevi per sobre dels trenta anys per accedir a determinats recursos.

Si han tingut oportunitat de parlar sobre possibles inversions per part de la Generalitat en aquesta «casa dels adolescents», que ens sembla una iniciativa magnífica, però també en investigació, doncs, des d'una perspectiva de coneixement, però per poder fer possible un protocol eficaç d'aquest diagnòstic i aquest seguiment i atenció prèvia formació dels professionals.

I també el seu reconeixement a l'efecte de prestacions públiques, el que implicaria que al dictamen de valoració dels equips de discapacitat i de dependència es pogués incloure aquest trastorn de conducta.

Tornant al tema de l'educació, encara que el percentatge sigui minso, sí que pensem que seria important poder incloure el trastorn de conducta com a causa determinant dels dictàmens de necessitats educatives especials, o també el desenvolupament d'un protocol d'educació amb currículum específic. Quines consideren que podrien ser pautes comunes a tenir respecte a les diverses manifestacions?

I per últim, i fent referència a aquesta vessant més... –i acabo, presidenta–, aquesta vessant més relacionada amb la justícia i amb l'àmbit penitenciari, doncs, la necessitat de formació dels cossos de seguretat, dels funcionaris de presons, però també del personal de l'Administració de justícia en les particularitats a observar en el seu tracte amb les persones afectades d'alguna de les manifestacions del trastorn, que de ben segur evitarien algunes situacions que encara agreugen més la seva condició.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada Lozano. Acabariem aquí els torns de paraula dels grups parlamentaris –no hi ha ni cap diputat de la CUP ni del Grup Mixt. Per tant, tornarien a tenir deu minuts.

Si em deixen, saludaria..., ara sí que hi ha tots els seus membres, no?, que han acabat d'arribar mentre feien la compareixença, que també ens acompanyen la Maria del Rosario Díaz, expresidenta d'Afetrac; també la Montserrat Boix, expresidenta –benvingudes–; una altra vocal, la Pepi Heras; la Montserrat Caballé, també vocal;

la María del Carmen López, vocal; un soci, el Ferran Badal... I crec que els he anomenat a tots. Gràcies.

Ara de nou tindrien els compareixents deu minuts, que us els podeu repartir com creieu convenient.

Joan Maria Sala Clos (president de l'Associació de Familiars d'Afectats per Trastorn de Conducta)

Moltes gràcies per l'interès que han demostrat tots els grups, el que passa és que en comptes de deu minuts haurien de ser cent minuts per poder respondre a totes les preguntes que hi han, perquè déu-n'hi-do. I totes han tocat punts que realment són sensibles per a nosaltres i que realment tots ens importen molt, no?

Si de cas, jo, com que sempre he sigut..., jo abans era el tresorer, o sigui, que portava més el tema d'administració, parlo més dels temes econòmics i elles parlaran tant de famílies com d'educació. I, bé, tot no ho podem respondre, però una miqueta el que heu parlat.

Tema de finançament. Ens financem, per una banda, tenim les quotes que paguen les famílies, que és una quota molt petita, són seixanta-vuitanta euros l'any, perquè, evidentment, ja tenen prou problemes. I, aleshores, intentem rascar subvencions de tot arreu, presentar-nos a tot arreu. I ara no em vull allargar, però el drama que representa fer subvencions, la paperassa, que moltes vegades és més car tota la paperassa que has de fer que la mica de subvenció que et donen, les justificacions que no saps si te les donaran o no te les donaran... Bé, ens presentem a la Convo, ens presentem a Salut, ens presentem de tant en tant a l'ajuntament, a la diputació... Però és molta feina. Calculi que nosaltres, com a associació, tot lo que som l'equip directiu de la junta som totalment voluntaris, no cobrem, però tothom té situacions familiars complexes i, llavors, voldria dedicar-hi més temps i no pot. Això... Però, bé, que una mica piquem per tot arreu.

Ens hem presentat també a vegades a la Fundació la Caixa, que no ens l'han donat; aquest any ens n'han donat una de la Fundació Sagrada Família... Però el problema és la incertesa sobretot, que mai saps el que aconseguiràs, el que no aconseguiràs i que no pots programar el treball a llarg termini. I això, nosaltres sempre demanem que en comptes de subvencions haurien de ser serveis concertats, que sàpigues amb què comptes, que puguis planificar i que puguis fer un pressupost com Déu mana. I és un gran patiment sempre, el tema econòmic, i que moltes coses no les fem simplement per manca de recursos.

Quant al tema de la inserció laboral, nosaltres fa quatre anys que vam començar a muntar la botiga aquesta d'inserció laboral per a aquests joves i, a partir del gener del 2025, la vam convertir en una empresa d'inserció laboral. És una figura, com coneixen, de treball protegit, precisament també per tenir el tema d'ajudes econòmiques com a empresa d'inserció, que també ens ho han canviat tot i hi ha tot aquest *follón*. Hem començat i..., bé, hem perdut mig any que no ens han donat cap subvenció. Han canviat les formes de finançament, hi han coses que no es paguen, que es paguen més tard...

Bé, tornem a estar al tema aquest de la inserció. L'acompanyament, la idea és que nosaltres..., la persona estigui treballant entre un i dos anys a la botiga i preparar-los per a l'empresa, sortir a l'empresa ordinària, i la persona, l'integrador social que està a la botiga també fa un seguiment posterior.

Una mica amb els temes econòmics vaig per aquí, no sé si entre...

Vosaltres dues voleu parlar una miqueta? (*Veus de fons.*) Ah!, sí, perdó, «La casa dels adolescents»; sí, perdó, és veritat. Això és un projecte que ja fa tres anys que tenim en dansa, ja el vam presentar a l'anterior Govern, al conseller Carles Campuzano li vam presentar. Estava ja prevista, inclús, una dotació en el pressupost, però després va haver-hi el canvi de govern i torna a començar. Un altre problema que tenim sempre és el tema dels canvis de govern, que quan et comencen a conèixer, sabem qui són, torna a començar de zero.

Algú també ens ha preguntat pel tema de si parlem amb altres departaments. Evidentment que ho intentem, demanem entrevistes, i a vegades demanem entrevistes i al cap de sis mesos encara no ens han respost de si ens poden concedir l'entrevista o no. I tenim el temps que tenim per dedicar-hi. Però sí que ens agradaria molt més parlar i, sobretot, tenir continuïtat en el treball que es fa, no haver de començar cada vegada de zero quan hi ha un canvi de govern. Això és una cosa que ens desmoralitza bastant, el tema d'aquests canvis.

(Veus de fons.) Ai, perdó. Bé, i aquest projecte, doncs això, la idea seria un edifici que hi hagi una planta baixa que sigui accessible des del carrer, inclús, per exemple, el carrer, la vorera sigui igual que l'espai que hi ha a dintre, que sigui obert, que els joves no hagin de demanar cita prèvia, que hi puguin anar, que hi hagi un lloc d'acollida, un bar portat per alguna entitat del barri, que hi hagi jocs, poder llegir, una mica de biblioteca, però que estigui obert sempre vint-i-quatre hores durant tots els 360 dies de l'any.

Llavors, a la planta del mig, un lloc més d'atenció amb un equip guia que pugui atendre els joves que necessitin més un seguiment. I, a la planta dalt, uns llits de respir, de nois que potser la situació familiar, la convivència és impossible, que no estiguin al carrer i hi puguin estar uns dies. No és un lloc de recuperació, sinó d'estada simplement, d'acolliment, que no hi hagi gent al carrer i d'aquí poder treballar-los i començar a intentar crear vincle amb aquestes persones, que el gran problema que tenim és crear vincle.

Perquè, a més, el gran problema amb els joves és que no tenen sensació de tenir cap problema; ells no volen ajudar-se, no es deixen ajudar moltes vegades. Aquest és el gran problema, que ells no tenen la sensació aquesta de trastorn.

Maria del Carmen López Casanova (vocal de l'Associació de Familiars d'Afectats per Trastorn de Conducta)

Bé; jo intentaré contestar algun dels aspectes que s'han dit. Primer de tot, en el tema que s'ha parlat del canvi de mirada, està clar que tot això que parlem no és només un tema de recursos –ho tenim molt clar–: si no hi ha un canvi de mirada, podem tenir quatre mil recursos al nostre abast que no farem res. Hi ha d'haver un canvi de mirada. I un canvi de mirada passa pels polítics, pels professionals que treballen amb els nostres nanos, amb els nostres joves i, evidentment, també per les famílies, que també hem de passar per aquest canvi de mirada. Si això no es produeix, no farem res. Mentre als nostres joves se'ls continui en molts casos veient com a drogoaddictes i delinqüents, no farem res. Per això, sí que crec que és un punt molt important.

Respecte al tema de la inserció laboral dels joves, hi ha una dificultat gran amb la inserció d'aquests nanos, primer, perquè la majoria no es poden incorporar al món laboral treballant vuit hores, llavors, han d'anar a llocs de treball adaptat. Tampoc és que hi hagin masses places en llocs de treball adaptat. Però, a més, hi ha un altre handicap, i és que moltes vegades aquests joves no estan preparats per incorporar-se al món laboral i aquesta incorporació ha de ser molt específica, molt acompanyada, molt orientada. I això també, en molts casos, no existeix.

El tema que també ha sortit de la llei de dependència: molts dels nostres familiars..., evidentment s'ha tramitat llei de dependència, que aquest és un altre handicap, perquè moltes vegades o no es dona o es dona el grau 1, que, realment, té poc recurs que l'acompanyi. Per tant, doncs sí, tenim llei de dependència molts en grau 1. Però què significa? Doncs poca cosa més, eh? Però bé, està bé per després poder tramitar altres coses tenir un reconeixement de la llei de dependència.

El tema que també s'ha parlat d'incloure el trastorn de conducta a les valoracions i en tot el reconeixement de necessitats educatives especials, evidentment, aquest és un altre handicap, el tema de les escoles. Moltes vegades aquests nanos passen a l'escola, doncs, com un nen que dona problemes, un nen que no es fa una adaptació; ja no curricular, jo no parlo d'adaptacions curriculars, sinó adaptacions en la manera de funcionar, no?, de funcionar l'escola: l'escola s'ha d'adaptar als nanos, no els nanos a l'escola.

Evidentment, això també és una altra feina que s'ha de fer amb els professionals de la docència, és a dir, tot un treball de formació dels professionals de la docència. Perquè de vegades no és que no vulguin; és que no en saben, no en saben el tracte. I a la primària encara es va una mica tirant, però quan arribem a la secundària, que és quan aquests joves peten, llavors allà es dispara tot.

Bé, et deixo Susana, si no...

Susana Ruiz de Almirón Schlung (vocal de l'Associació de Familiars d'Afectats per Trastorn de Conducta)

Bon dia. A veure, intentem respondre, però no ho respondrem tot, perquè és impossible amb el minut vint que ens queda.

A veure, els grups d'ajuda mútua, moltes famílies ens hem format amb Salut Mental Catalunya per poder fer aquestes formacions i poder gestionar els grups d'ajuda mútua, d'acord? Són tots de famílies, perquè els nostres familiars, molts d'ells, no volen participar ni relacionar-se amb altres persones. Llavors, tenim un handicap aquí.

Hem aconseguit fer lo de l'empresa d'inserció, però no arribem a molt més. Estem intentant-ho a través de Re-Visibles, d'acord?

També moltes famílies treballem o som voluntaris de Salut Mental Catalunya, on fem molts programes per poder ajudar sobretot les famílies, en aquest cas, d'acord?

La desigualtat territorial, que algú ha mencionat, la salvem... Sobretot a Lleida i a Tarragona hi ha molt de problema, perquè les distàncies són molt grans. Llavors, hem posat en marxa un GAM *online* i va funcionant, almenys podem donar suport a les famílies en aquest aspecte.

(Veus de fons.)

Sí, lo dels Mossos d'Esquadra que heu comentat. Fa quatre anys que participem en la formació bàsica dels cossos de policia de Catalunya, a l'Escola de Policia. Cada any ens tornen a cridar, i la veritat és que estem molt contents, perquè hem vist una evolució i un canvi dins dels cossos policials.

I quant a la investigació, formem part i hem estat formant grups a la UAB, on hem seguit treballs de recerca, o sigui, treballs de recerca que han fet sobre Afatrac i sobre les possibilitats que tenien de treballar amb els nostres afectats.

I conforme a lo de la justícia restaurativa, la justícia restaurativa, ja hem fet dues jornades de justícia restaurativa. Una jornada que va vindre inclús una jutge d'Estats Units... *(Veus de fons.)* Sí, dos segons, d'acord? Una jutge d'Estats Units, que era la primera jutge que presidia a Estats Units un jutjat de salut mental, d'acord? Les teniu penjades al YouTube nostre aquestes jornades.

I només vull dir una cosa, dins de l'exposició que hem fet hi ha unes fletxetes, allà, si obriu, teniu un munt de documentació, de «cartes als reis», que diem nosaltres, que hem presentat a tots els grups parlamentaris –i estan totes penjades allà–, de les nostres necessitats en tots els àmbits.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies per intentar poder respondre totes les preguntes, que han estat extenses. *(Veus de fons.)* Sí. Perfecte, donaríem per finalitzades... De nou, donem gràcies al seu president, el Joan Maria Sala, a la senyora Maria del Carmen López i a la senyora Susana Ruiz de Almirón i a tots els acompanyants i expresidents.

Gràcies.

La sessió se suspèn a les onze del matí i quatre minuts i es reprèn a les onze i onze minuts.

La presidenta

Passaríem a... Sí?

Diputada Pajares, demana el torn de paraula?

M. Belén Pajares Ribas
Sí; gràcies, senyora presidenta.

Proposta de resolució sobre el centre de menors tutelats de Dosrius (posposada)

250-00642/15

Per una qüestió d'ordre i bon govern de la comissió, posposem la proposta número 13. Hem parlat amb el diputat del territori, el senyor Cristian Escribano, entenem que el debat lògic seria amb tots els diputats territorials i avui, doncs, això no es produiria.

Moltes gràcies.

La presidenta

Doncs gràcies. Posposem la vostra PR.

Sol·licitud de sessió informativa amb la consellera de Drets Socials i Inclusió sobre les actuacions del departament amb els serveis socials municipals per a oferir alternatives d'allotjament a les persones desallotjades de l'Institut B9, de Badalona

354-00273/15

Passaríem a la votació del punt 2, sol·licitud de sessió informativa a la comissió sobre les actuacions del departament amb els serveis socials municipals per a oferir alternatives d'allotjament a les persones desallotjades de l'Institut B9, de Badalona.

(Veus de fons.) Sí, proposem fer una votació única d'un bloc, del 2 al 9. *(Pausa.)* No?

María Elisa García Fuster

No, el 2 separado del resto, por favor.

La presidenta

Passaríem, doncs, a votar aquest punt. *(Veus de fons.)* Sí, perfecte.

Doncs votaríem aquest punt, el 2, que he anomenat.

Vots a favor?

D'acord, seria Junts a favor, el Grup Socialistes –a favor– i Units per Avançar, el Grup Parlamentari d'Esquerra, el Grup del PP i el Grup Parlamentari de Comuns.

Vots en contra?

Un.

Total de vots a favor són 15... *(Veus de fons.)* D'acord, no l'havíem vist.

Vots a favor 15 i 1 vot en contra de VOX i cap abstenció. Perfecte.

Sol·licituds de compareixença

356-01279/15, 356-01280/15, 356-01288/15, 356-01293/15, 356-01301/15, 356-01302/15 i 356-01306/15

Ara sí que passaríem del 3 al 9. Hi ha una compareixença del director general d'Economia Social, una representació del Dincat, sobre una representació d'Essen davant de la comissió sobre el projecte de l'entitat, una sobre la Federació d'Entitats d'Atenció a la Infància i l'Adolescència, una altra sol·licitud de compareixença de la Fundació Claperós, també una altra de l'Associació d'Entitats Socials d'Atenció a les Persones, una altra compareixença de l'associació de Cambiadores Inclusivos de la comissió. D'acord?

Passaríem, doncs, a votar-ho.

Vots a favor?

Grup Socialistes i Units, PP..., unanimitat: 16 vots a favor.
Perfecte.
(Pausa.)

El vicepresident

Bé; seguim amb la comissió. Passaríem al punt número 11 de l'ordre del dia, que seria la proposta de resolució sobre la creació d'un nou centre residencial o altres modalitats d'allotjament per a la gent gran a les Garrigues. És una proposta del Partit Popular, per tant, donar la paraula a la diputada...*(Veus de fons.)* No, el 10 és el que s'ha retirat, no? *(Veus de fons.)* Ah, perdó. D'acord, per tant... La moció que s'ha retirat de VOX, quina és? *(Veus de fons.)* La 12, d'acord. Perdó –perdó, perdó, perdó. *(Veus de fons.)* Perdó, eh?

Proposta de resolució sobre la dotació de generadors d'emergència en l'atenció primària i la protecció dels pacients amb suport vital domiciliari

250-00565/15

Doncs seria el punt número 10, que seria la proposta de resolució sobre la dotació de generadors d'emergència en l'atenció primària i la protecció dels pacients amb suport vital domiciliari, proposta del Grup Parlamentari de VOX. Té la paraula María Elisa García. Endavant.

María Elisa García Fuster

Gracias, señor presidente. Bien, antes de nada, desde VOX queremos volver a mostrar nuestras condolencias a todos los afectados por el tren, ocurrido en Córdoba, y por lo ocurrido ayer en *rodalies*, con el resultado de la muerte de un maquinista y varios heridos.

Bien, dicho esto, la inestabilidad de la red eléctrica, producida por las políticas del fanatismo climático, ha provocado terribles consecuencias como la que vivimos en toda España el día 28 de abril del 2025. La falta de previsión del Gobierno de España –la ausencia de un plan B en caso de que sus nefastas políticas energéticas fallasen– no solo provocó pérdidas económicas inestimables, sino que además se cobró vidas humanas, enfermos cuyas vidas dependían de equipos que necesitaban ser recargados o electricidad para que pudiesen funcionar. Estos enfermos acudieron en masa a los ambulatorios, que, lamentablemente, no les pudieron dar respuesta, puesto que no disponían de grupos eléctricos de emergencia para darles la respuesta que necesitaban.

Lamentablemente, sé bien de lo que hablo: mi tía falleció ese día por quedarse sin oxígeno. Acudió a un ambulatorio y, ante la imposibilidad de recargar sus botellas ni el aparato de oxigenoterapia continua domiciliaria, era una paciente, una broncopata crónica, bueno, pues la enviaron al supermercado a ver si ahí podía recargar su aparato. No fue posible, así que se fue a su casa, sufrió una hipoxia severa y ese mismo día falleció.

Estas son muchas de las consecuencias de las políticas energéticas criminales del bipartidismo, que tiene como socios a los peores ideólogos, los de las leyes suelta-violadores y de las leyes de género.

Por supuesto, la primera opción es desalojarlos del Gobierno y de todas las instituciones públicas, pero mientras esto no se pueda hacer, pese a todas las desgracias, una tras otra, que están provocando en España –miren las obras negadas en el barranco del Poyo por Teresa Ribera o las consecuencias de la dejadez de Óscar Puente en Adif–, mientras sigan atornillados todos a sus poltronas destrozando la vida de los españoles, hay que suplir su incompetencia y su mala fe.

Por eso pedimos que se elabore un plan de contingencia energética específica para el sistema de atención primaria que complete la dotación prioritaria de generadores eléctricos de emergencias en todos los centros de asistencia primaria, ya sean CUAPs o CAPs, de la red pública.

VOX, desde que ha entrado en este Parlamento, ha votado a favor de todo lo que creemos que es bueno para los catalanes, lo presentasen separatistas, comunistas o socialistas, pero supongo que, lamentablemente, pues ustedes seguirán votando en contra, poniendo ridículas excusas a su sectarismo, como la que puso Junts el otro día votando en contra de la propuesta de VOX solicitando más recursos para paliativos. Lo que demuestra una vez más que para ustedes lo de menos –y termino, señor presidente– son las personas, sino que están totalmente alejados de los problemas que sufren cada día los catalanes.

En cualquier caso –y termino–, solicitar generadores para los ambulatorios no es una votación ideológica y yo creo que, al final, acabará pesando sobre sus conciencias. Porque, verás, ayer..., hace unos meses fue mi tía, pero dentro de unos meses les puede tocar a cualquiera de ustedes más de cerca, Dios no lo quiera.

Gracias.

El vicepresident

Gràcies. Ara seria el torn..., com que no hi ha esmenes a la proposta, seria el torn de del Grup Parlamentari de Junts, la diputada Noemí Nieto. Endavant.

Noemí Nieto i Fumanal

Moltes gràcies, vicepresident. Votarem en contra d'aquesta proposta de resolució del Grup Parlamentari de VOX, primer, per l'exposició de motius; creiem que és una demagògia. Aquell dia en l'apagada el que va fallar no va ser no tenir energia, sinó l'estabilització d'aquesta energia i es va acusar la barreja, no?, de les renovables amb la xarxa elèctrica. Jo crec que el que hem de millorar és la seguretat de la integració de totes les energies, però que crec que aquest tema s'ha de traslladar més a la Comissió de Transició Energètica i no pas en aquesta de Drets Socials.

2. També perquè, després de l'exposició, hi ha el detall dels punts, i el detall dels punts és la valoració dels CAPs, que és d'atenció primària, de salut. Per tant, jo crec que també tocaria aquesta PR a la Comissió de Salut, no aquí.

Però bé, entrarem a explicar el perquè no dels grups electrògens, que és la petició concreta d'aquesta PR. Cada grup electrogen té un cost de vint mil a cent mil euros. Aquests grups electrògens en aquests moments estan en CUAPs o en hospitals, que és més apropiat, perquè tenen equipaments mèdics de més dependència energètica, tant quiròfans o radiologia, i on hi ha moments més crítics de salut vital. I creiem que als CAPs, amb l'equipament que hi ha actualment, que són SAIs, que et pot donar per una cobertura de neveres, ordinadors i petits equips, com «electros», que més o menys tens una autonomia de quatre o cinc hores, crec que és suficient.

VOX sempre defensa una administració prima, reduir els pressupostos, i només amb aquesta acció està demanant més de 20 milions d'euros, disposar que tots els CAPs, que en tenim quatre-cents a tot Catalunya, disposin de grups electrògens. Jo crec que s'han de fer estudis, no dic que no per tindre millor seguretat en els CAPs, però una petició com aquesta no està calculada, no està mesurada i hauria de ser més racional, justament ells que defensen la racionalitat.

Sí que és cert que hi ha persones que són ateses a domicili. I les vitals són portades ja no pels CAPs, sinó pels hospitals, com els tractaments... –que lamento el cas de la seva tieta, no? El tema d'oxigen és portat pels pneumòlegs dels hospitals i són els proveïdors que tenen clar l'estoc i el consum per persona mensual, igual que els tractaments.

Aquell dia el que es va evidenciar, a part de l'energia elèctrica que va donar patiment en els hospitals –no dic que no–, el que es va evidenciar també és la falta de comunicació, el que va fallar realment és poder avisar. I sí que és cert que moltes persones es van desplaçar als CAPs perquè no podien trucar. O sigui, que perdre la capacitat comunicativa, això sí que també va ser greu, més que, creiem, l'elèctrica.

Gràcies.

El vicepresident

Gràcies, diputada. Ara seria el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. Té la paraula la diputada Tània Verge.

Tània Verge Mestre

Sí; molt ràpidament. Com ha dit la diputada Nieto, un grup parlamentari que defensa la baixada d'impostos i, per tant, que les administracions públiques no tinguin el pressupost i que defensa la sanitat privada *versus* la sanitat pública, és molt hipòcrita que presenti aquesta moció. I per tant, votarem en contra.

El vicepresident

Gràcies, diputada. Ara seria el torn del Grup Parlamentari del Partit Popular. Tindrà la paraula la diputada Belén Pajares. Endavant.

M. Belén Pajares Ribas

Gràcies, senyor president. Señora García, compartimos con usted que el gran apagón que se produjo en España el 28 y el 29 de abril del 2025, el mayor de nuestra historia, que afectó a 60 millones de personas, no fue un accidente ni un hecho fortuito; fue la consecuencia directa de una política energéticamente equivocada, diseñada desde la ideología «ecoprogre» y ejecutada, además, con negligencia.

El gran apagón afectó a todos los españoles en mayor o menor medida y sufrimos un caos difícil de olvidar. Dicho esto, señoría, creemos que dotar a todos los centros de primaria de Cataluña, sean de atención primaria o de urgencias de atención primaria, técnicamente es imposible y tal vez innecesario. Por otro lado, muchos de estos centros no tienen ni siquiera horarios continuados.

En este sentido, en cambio, sobre el registro de personas con soporte vital domiciliario, creemos que es una buena petición. Se trata, además, de una reclamación de las asociaciones de enfermos, por ejemplo, los enfermos de EPOC. Y en este punto daremos apoyo a su propuesta. Un registro de este tipo permitiría unificar en un solo mecanismo, en una sola herramienta las necesidades de estos enfermos y poder desglosar y repartir a todos los centros de primaria, hospitales, etcétera los enfermos que tenemos. Tendríamos que incluir también las personas que utilizan la sanidad privada en este sentido.

Por lo tanto..., senyor president, pel bon govern de la Mesa, demanarem votació separada..., por un lado, de los puntos 1 y 2 y del punto 3, por otro.

Gràcies, senyor president.

El vicepresident

Gràcies, diputada. Ara seria el torn del Grup Parlamentari de Comuns. Tindria la paraula la diputada Núria Lozano. Endavant.

Núria Lozano Montoya

Sí; gràcies, president. Més enllà de la qüestió competencial, a la que ja s'han referit anteriorment, en el nostre cas totes les persones mereixen el mateix tracte i la mateixa consideració i no és el cas del grup que ha formulat la proposta. I, per tant, no acabem d'entendre aquesta generalització, que és incoherent amb els plantejaments que acostumen a realitzar. Per tant, expressarem un posicionament desfavorable.

El vicepresident

Gràcies, diputada. Ara seria el torn del Grup Parlamentari del PSC i Units per Avançar, i tindria la paraula el diputat Mario García. Endavant.

Mario García Gómez

Sí; gràcies, vicepresident. Bon dia. Molt breument. Em resulta extraordinari, gairebé còmic, escoltar VOX defensar la sanitat pública i defensar una millora en la sanitat pública catalana: en primer terme, perquè no creuen en la sanitat pública; en segon terme, perquè un increment en la despesa sanitària significa també un augment en els impostos, cosa que s'hi han manifestat plenament en contra. I, el tercer motiu, escol-

tar que defensin millores en la sanitat pública catalana quan allò que defensin és, bàsicament, centralitzar, no?, i que només hi hagi una sanitat i eliminar totes les competències autonòmiques al respecte.

I, sobretot, ja resulta espectacular, tot recordant l'entrevista del senyor Garriga el 2020 a *Redacció mèdica*, quan deia allò de «la sanitat universal i pública és una xacra». És espectacular.

I que no s'amoïni la diputada VOX que tots ens recordem perfectament del paper del dia de la dana i del paper que va tenir el breu temps que va estar VOX al Govern de la Comunitat Valenciana i, sobretot, també ens recordem d'on va anar aquella recaptació patriòtica de diners per part de la joventut de VOX.

Moltes gràcies.

El vicepresident

Gràcies, diputat. Com que no hi ha esmenes, passàrem directament a votació.

Com ha demanat la diputada del Partit Popular, passàrem a votació separada dels punts 1 i 2. Sí, passem a votació? (*Pausa.*) Conjuntament els punts 1 i 2 i després el tercer punt, eh?

Passem a la votació dels punts 1 i 2.

Vots a favor?

Abstencions?

I ara, vots en contra?

Un vot a favor, 2 abstencions i 13 en contra.

I ara passàrem a la votació del punt número 3 –intentarem fer-ho en l'ordre correcte.

Vots a favor?

Tres vots a favor.

Vots en contra?

La resta, els grups de Junts, PSC i Units per Avançar, Esquerra Republicana i Comuns.

I abstencions cap.

Per tant, ha estat rebutjada per 3 vots a favor, 13 en contra i cap abstenció.

Passàrem al següent punt de l'ordre del dia, que en aquest cas sí que és el punt número 11, que és... (*Veus de fons. Pausa.*)

Mònica Ríos García

Sí; bona dia, presidenta substituïda.

La secretària tercera de la Mesa del Parlament

Sí, digui'm.

Mònica Ríos García

Abans de començar amb el punt que ens pertoca, sí que voldria anunciar una substitució, que ha marxat la diputada Susana Martínez i serà substituïda per la diputada Núria Navarro.

Moltes gràcies.

La secretària tercera de la Mesa del Parlament

D'acord, gràcies. En prenem nota.

Proposta de resolució sobre la creació d'un nou centre residencial o altres modalitats d'allotjament per a la gent gran a les Garrigues

250-00610/15

Passem al punt número 11, que és la proposta de resolució sobre la creació d'un nou centre residencial o altres modalitats d'allotjament per a la gent gran a les Garrigues. És una proposta de resolució del Partit Popular, i té la paraula la diputada Montserrat Berenguer.

Montserrat Berenguer Messeguer

Gràcies, presidenta. Primer, condolences per les víctimes, famílies dels tràgics accidents ferroviaris de Córdoba i Gelida i una ràpida recuperació per als ferits.

Bé, presentem aquesta proposta de resolució atesa aquesta necessitat creixent que té la comarca de les Garrigues. Ho expliquem a l'exposició de motius: les Garrigues afronta aquest repte demogràfic de gran magnitud relacionat amb l'envelliment de la seva població, però, en concret, en aquesta comarca 4.918 habitants superen els seixanta-cinc anys i això representa un vint-i-cinc per cent del padró comarcal.

En aquest context, s'ha fet evident aquesta necessitat de millorar i diversificar l'oferta d'allotjament i de serveis per a la gent gran. I és que, actualment, la comarca només disposa de dos geriàtrics públics: un a la capital comarcal, gestionat per L'Onada en règim de concert, i un altre de titularitat municipal ubicat a Juneda.

Aquesta limitada oferta està obligant a moltes persones a desplaçar-se a altres comarques o municipis per accedir a uns serveis residencials de necessitat bàsica quan perden la seva autonomia, una realitat que es tradueix en un trencament també del seu entorn social i familiar.

Davant d'aquesta problemàtica, veïns i veïnes han procedit, precisament, a la recollida de més de set-centes signatures reclamant aquestes opcions. També diuen de fer primer un estudi a nivell de població, quines serien les modalitats preferents i donar alternatives a la situació que es troben.

Per tant, i per aquest motiu, proposem que es pugui estudiar aquesta realitat concreta deficitària existent en aquesta comarca pel que fa als recursos adreçats a la gent gran, així com analitzar i valorar altres modalitats d'allotjament alternatius. És a dir, a més dels centres residencials i de centres de dia, doncs, l'existència d'altres recursos o tipologia de recursos com pisos tutelats, habitatges compartits, amb l'objectiu de diversificar aquesta oferta i garantir opcions adequades per a totes les necessitats i preferències.

I demanem incloure a aquests propers pressupostos de la Generalitat de Catalunya aquesta disposició i dotació pressupostària necessària per a aquests equipaments residencials o d'altres per a la gent gran a la comarca de les Garrigues.

Hem fet unes transaccions, després les comento, en tot cas sumen al contingut. I després les...

Gràcies.

La secretària tercera de la Mesa del Parlament

Moltes gràcies, diputada. Bé, ara tindrà la paraula el Grup del PSC i Units per Avançar, perquè hi ha hagut esmenes. I, per tant, per defensar les esmenes, té la paraula la diputada Judit Alcalá.

Judit Alcalá González

Gràcies. Primer que tot, també sumar-nos a les condolences a les famílies de les víctimes mortals de les afectacions dels aiguats, la mort del treballador Renfe i el veí de Palau-sator, i també una recuperació ràpida a les persones que estan ferides.

Intervenim avui també per posicionar-nos davant d'aquesta proposta de resolució presentada pel Grup Popular sobre l'atenció a la gent gran a la comarca de les Garrigues i ho fem amb una voluntat clara –ja ho hem parlat amb la diputada Berenguer– de donar una resposta seriosa, responsable també i amb acció real. I per això agraeixo el tracte rebut també i també la voluntat d'arribar als acords per fer les transaccions amb les esmenes presentades pel nostre grup.

Des del Grup Socialistes i Units per Avançar compartim la preocupació del territori i també lo que és l'envelliment de la població a les Garrigues. És una realitat que ningú pot ignorar.

Ara bé, la diferència entre uns i els altres no és el diagnòstic, sinó també la manera de donar la resposta, que és lo que està fent el Govern. El Govern no improvisa: el Departament de Drets Socials i Inclusió planifica les polítiques d'atenció a la gent

gran a partir d'uns criteris tècnics molt clars, com és l'evolució de les necessitats de la població, les llistes d'espera, la disponibilitat del sòl municipal, els acords amb els ajuntaments i, evidentment, les disponibilitats pressupostàries. Aquesta és la base d'una política pública responsable que fa el Govern.

Per això, a la primera transacció, doncs, que defensàvem –i que hem arribat a un acord– parlem de desenvolupar l'estudi sobre les necessitats d'allotjament i serveis per part de la gent gran a la comarca de les Garrigues, amb especial atenció a la viabilitat d'un nou centre residencial o altres modalitats d'allotjament. I aquesta formulació és coherent amb el que ja està fent el Govern, que és analitzar abans de decidir, planificar abans de construir, i també garantir que qualsevol actuació respongui a una necessitat real i sostinguda en el temps.

A més, cal recordar que les Garrigues no parteixen de zero –o no partim de zero, m'incloc, doncs, que soc del territori–, el departament disposa de la residència de gent gran de les Borges de titularitat de la Generalitat, amb cinquanta-nou places residencials i dotze places de centre de dia. No només això, sinó que en el marc del pla de xoc presentat pel Govern, ja s'ha previst l'increment de places residencials i de serveis d'atenció integral rural a la comarca.

I en aquest sentit, també, el Govern està apostant clarament per diversificar els models d'atenció, especialment en entorns rurals. Un exemple concret és la concertació de quinze places de servei d'atenció integral en l'àmbit rural, a l'Albi, precisament, i amb l'inici previst d'aquest mateix any. Això demostra que la resposta no passa només per un únic model, sinó que adapta també els serveis a la realitat del territori.

I pel que fa a la segona transacció, és una esmena, creiem que amb coherència i equitat, que al final hem pogut transaccionar, ja que inclou una adaptació pressupostària per a les Garrigues. Pensem que sí que és necessari, però s'ha de fer també dins de la planificació global del conjunt de Catalunya; tant en l'àmbit urbà com rural, és imprescindible. I el Govern ha assumit un compromís clar, que és el de crear sis mil places públiques de residència al llarg de la legislatura, de les quals més de dos mil ja són una realitat, ja són efectives. I aquest és en el marc que s'han de prendre les decisions.

Per això defensem les transaccions. Agrair, doncs, la voluntat d'arribar a aquest acord. Perquè no generem falses expectatives, perquè reconeixem la realitat del territori i perquè s'inscriuen en una política pública planificada, rigorosa i orientada a garantir els drets.

I des del PSC, doncs això, sempre que vulguin sumar en aquest tipus de transaccions per millorar la vida de les persones del territori, estarem per això.

Gràcies.

La secretària tercera de la Mesa del Parlament

Gràcies, diputada. Passem ara el torn a la resta dels grups. Primer, el Grup de Junts. Té la paraula la diputada Noemí Nieto.

Noemí Nieto i Fumanal

Gràcies, presidenta. En general, estariem d'acord amb la proposta de resolució del Partit Popular de sol·licitar ampliar places de residència a la comarca de les Garrigues o bé una ampliació d'altres dispositius substitutoris de residències.

Aquesta comarca està sobreenvellida: en aquests moments té dinou mil habitants i més del vint-i-cinc per cent d'aquests habitants tenen més de seixanta-cinc anys. Amb la qual cosa, en propers anys, doncs, aquest nivell de dependència de la comarca anirà augmentant.

Tot i que sí que és cert que no tothom sempre, la gent gran, quan se li pregunta les seves preferències, no tothom demana un dispositiu residencial. És més, en aquests moments, es demanen alternatives amb més autonomia, i més en comarques més rurals. En comarques més rurals és més difícil que hi hagi una acceptació de residències.

Per tant, veiem bé que hi hagi un estudi de necessitats residencials, i començant per saber la llista d'espera actual, per saber quantes persones de la comarca estan ingressades a residències d'altres comarques, per saber el cens actualitzat, saber les demandes potencials en futur. I fer l'estudi de possibles dispositius alternatius per conèixer realment, com deia al principi, el que realment es vol dintre d'aquesta comarca. Per tant, estem a favor de l'estudi tant de necessitats residencials com de l'estudi d'altres dispositius.

Per últim, es demana que estigui inclòs dintre dels pressupostos i s'ha transaccionat perquè es tingui en compte la prioritització a nivell de tot Catalunya, perquè es prioritzi correctament, donat que els pressupostos són limitats i hem de donar sortida als territoris més tensionats, i gradualment.

Però recordar que la construcció de residències públiques passa per ser acceptada dintre d'un pressupost i després, les licitacions corresponents de construcció i que, per tant, en menys de cinc anys és impossible tindre aquest dispositiu.

Ho recordo perquè després s'accepten potser en el territori residències privades. No agrada aquest model, però hem d'entendre que si no tenim pressupostos, no es poden aprovar i, posteriorment, s'han de licitar. O sigui, hem de ser coherents amb aquesta situació d'endarreriments.

Gràcies.

La secretària tercera de la Mesa del Parlament

Gràcies, diputada. És ara el torn d'Esquerra Republicana de Catalunya. Té la paraula el diputat Jordi Viñas.

Jordi Viñas i Xifra

Gràcies, presidenta. D'entrada afegir-nos a les condolences per les víctimes mortals tant dels accidents ferroviaris com per la víctima dels aiguats.

Des d'Esquerra Republicana, parlar de la gent gran ens sembla, doncs, que és necessari. Parlar del dret d'envellir amb dignitat, amb qualitat de vida i, sobretot, sense haver de marxar del territori, ens sembla necessari, com deia, perquè moltes vegades aquest col·lectiu de gent gran és el gran oblidat.

A les Garrigues el repte demogràfic és evident, un 25,8 per cent de la població té més de seixanta-cinc anys i això té, evidentment, implicacions directes sobre les necessitats socials i assistencials. I si, a més, l'oferta de recursos és limitada, amb només dos centres públics a la comarca, el resultat és massa sovint el mateix: desplaçaments a altres comarques, trencament de vincles i una sensació d'injustícia per part de moltes famílies.

Per això, els tres punts d'acord que es proposen avui poden ser útils i des d'Esquerra Republicana els volem situar dins un marc molt clar: un model de cures de país, públic, de proximitat i que combati el desequilibri territorial.

En el primer punt, l'estudi de necessitats i la viabilitat d'un nou recurs, hi estem d'acord, però demanem que no sigui un estudi per complir, només per complir, sinó que ha de ser un instrument amb calendari, dades i compromisos que analitzi bé la realitat de la comarca i que posi sobre la taula quines solucions són més eficients: residencial, ampliació de places, reforç de serveis o combinacions possibles i, sobretot –sobretot–, que escolti el territori: ajuntaments, consell comarcal, professionals i les famílies.

En el segon punt, valorar alternatives com pisos tutelats, habitatge compartit o centres de dia. Aquí a Esquerra ho subscrivim plenament, perquè no tothom necessita el mateix, és evident. En funció de les necessitats, doncs, cal adaptar els recursos. El futur passa per diversificar: més recursos comunitaris, més autonomia, més suport a domicili i serveis de proximitat. Un centre de dia potent o una xarxa de pisos amb suport pot evitar institucionalitzacions innecessàries i millorar molt el benestar.

I el tercer punt, dotació pressupostària als propers pressupostos; també hi estem d'acord. Sense recursos els acords queden en paper mullat, ho hem dit sempre, però volem dir-ho també amb claredat: no n'hi ha prou a posar una partida, cal garantir també

personal suficient, condicions laborals dignes i un model de qualitat. La millor infraestructura no serveix si no hi ha professionals ni una planificació seriosa de les cures.

I en definitiva, des d'Esquerra Republicana estem disposats a donar suport a aquests punts de la proposta de resolució perquè responen a una necessitat real de la comarca de les Garrigues, però fem-ho amb una idea central: la gent gran té dret a quedar-se al seu poble, a la seva comarca, amb l'atenció adequada i amb dignitat. I això és cohesió social i és també cohesió territorial.

Per tant, votarem favorablement a la proposta.

La secretària tercera de la Mesa del Parlament

Gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup de VOX, i té la paraula la diputada Maria Elisa García Fuster.

Maria Elisa García Fuster

Muchas gracias, señora vicepresidenta. Nosotros, como no podía ser de otra manera, daremos apoyo a esta moción. La verdad es que lamentamos el pacto, la transacción del Partido Popular con el Partido Socialista, porque descaféina totalmente la moción y la verdad es que la deja un poco en agua de borrajas, que es lo que hace normalmente el Partido Socialista.

Es inevitable señalar que la población de Cataluña, no solamente la de les Garrigues, está cada vez más envejecida y cada vez va a necesitar mucho más soporte asistencial, ya sea público o público-privado. Decir, por supuesto, que nosotros favorecemos y apoyamos la colaboración público-privada, pero también somos conscientes de que se necesitan residencias de titularidad totalmente pública, exactamente igual que apoyamos –y lo volvemos a decir cien veces– la sanidad pública. De hecho, somos el único grupo de esta cámara que ha defendido la sanidad pública defendiendo los derechos de los facultativos para mejorar la calidad asistencial, mientras todos ustedes llevan décadas vapuleándolos, abusando de su vocación y de su sacrificio.

Así que, señores del Partido Socialista, poco más hay que decir. Mientras ustedes se olvidan de la sanidad pública, mientras ustedes vapulean y se ríen de los facultativos, como están haciendo actualmente, el único partido que los apoya, obviamente, y queda demostrado, es VOX.

Por supuesto, nosotros no creemos en una sanidad totalmente universal, sino para los españoles. El que se vaya a operar de juanetes que ha llegado a este país dando una patada en la puerta que se vaya a operar a su país. Si esto no lo entiende, pues se lo explica usted a sus votantes la próxima vez que vaya a Nou Barris, que seguro que estarán encantados de escucharle.

En cualquier caso, señores del Partido Socialista, lecciones del partido que es responsable directo de más de 250 muertos en Valencia por no haber querido hacer, Teresa Ribera, las obras del Poyo y lo que está pasando ahora en Córdoba con Adif, con el indeseable de Óscar Puente, pocas lecciones pueden dar. Pero no a VOX; es que no pueden dar ustedes lecciones a nadie. Lo único que pueden hacer es salir corriendo y desalojar la Moncloa para que podamos trabajar los que de verdad queremos trabajar por el bienestar de los españoles.

Gracias.

La secretària tercera de la Mesa del Parlament

Bé, ara és el torn del Grup dels Comuns, i té la paraula la diputada Núria Lozano.

Núria Lozano Montoya

Gràcies, presidenta. Jo voldria començar amb dues reflexions. Una, la defensa d'interessos corporatius no sempre equival a la defensa dels serveis públics com a tal o del sistema públic en la seva globalitat.

I, en segon lloc, em sembla molt lamentable la utilització de l'existència de víctimes mortals amb finalitats de caràcter estrictament partidista, sense entrar en més consideracions.

Sí que vull començar amb un record per a les víctimes dels accidents ferroviaris d'Adamuz i de Gelida, amb un condol per als éssers estimats de les persones que han resultat víctimes mortals i tot el suport per a les persones ferides, a qui desitgem una ràpida recuperació. I un merescudíssim reconeixement a la magnífica tasca dels professionals dels equips d'emergència.

Donar resposta a les necessitats d'atenció a les persones grans és ja, a data d'avui, un dels grans reptes de la nostra societat. Desafortunadament, durant molt de temps, no ha estat una de les prioritats dels diversos governs a la Generalitat. Cal recordar que durant dotze anys no es va construir una sola residència, el que fa que els dèficits per a atendre aquestes persones, en la majoria dels casos en situació de dependència i alta complexitat, siguin una constant arreu del territori, amb especial intensitat a les zones rurals del país.

La proposta de resolució planteja aquesta necessitat en una comarca concreta, a les Garrigues, a municipis com les Borges Blanques, amb percentatges de població major de seixanta-cinc anys superiors al vint-i-u per cent, i només dues residències públiques a la comarca, una d'elles concertada.

És prou coneguda la importància per a les persones grans de mantenir l'arrelament en el seu espai vital. I la necessitat de romandre a centres residencials allunyats de l'entorn social i familiar, fins i tot fora de la comarca, amb la conseqüent pèrdua de qualitat de vida, ha motivat que les veïnes, doncs, reaccionessin amb aquesta recollida de signatures per reivindicar una solució.

La PR planteja, així mateix, doncs, la detecció o la necessitat de determinar les necessitats d'allotjament i de serveis per a les persones grans de les Garrigues, valorant totes les modalitats, les residencials i les no residencials, també centres de dia, per poder adaptar-se als diversos perfils d'usuaris i les seves necessitats, incorporant, a més a més, la referència imprescindible a la corresponent dotació per a la inversió via pressupostos de la Generalitat, necessària no només en aquesta comarca, sinó arreu del país. I, en aquest sentit, crec que la transacció millora la proposta inicial continguda a la proposta de resolució.

Ens pronunciarem favorablement.

Gràcies.

La secretària tercera de la Mesa del Parlament

Gràcies, diputada. Bé, i ara és el torn de posicionament de les esmenes; per tant, torna a tenir la paraula la diputada Berenguer, del Grup del PP.

Montserrat Berenguer Messeguer

Gràcies de nou, presidenta, i a tots els diputats per les seves aportacions, a la diputada Alcalá per les transaccions.

Bé, com he dit, no rebaixen el contingut, les transaccions, sinó que sumen. Quan diem l'«estudi», afegim això: «implementar-ne les recomanacions que se'n desprenguin». Per tant, aquí no és fer un estudi, sinó dur a la pràctica aquestes accions o les recomanacions que se'n desprenguin; per tant, altres modalitats d'allotjament per a la gent gran, atesa la demanda. És el que ens estan demanant els veïns. Com he dit, hi ha hagut més de set-centes recollides de signatures.

I l'esmena transaccional segona, que ficàvem la disponibilitat pressupostària. Jo no podia treure la concreció de la comarca de les Garrigues, perquè la proposta de resolució dona resposta precisament a això. Però, a més a més, també afegim aquesta realitat que té Catalunya, aquest repte de l'envelliment, que ACRA ja a les darreres dades diu que necessitarà vuitanta mil noves places residencials. Bé, a partir d'aquí, doncs, especifiquem també la necessitat actual per al conjunt de Catalunya i també d'àmbit urbà i rural.

Moltes gràcies.

La secretària tercera de la Mesa del Parlament

Gràcies, diputada.

Per tant, ara passaríem a la votació. Són tres punts, l'1 i el 2 han estat transaccionats –crec que tots els grups ja tenen el text de la transacció. Els pregunto si es poden votar tots conjuntament o s'han de fer per separat. *(Pausa.)* No? Tots conjuntament? Sí? Perfecte

Doncs passaríem a la votació de tota la proposta de resolució.

Vots a favor?

Unanimitat.

M'ho posen fàcil, avui, eh? Per tant, ja està, tota la moció.

Perfecte, doncs moltes gràcies.

Vinga, passem al següent punt.

(Pausa.)

La presidenta

El punt 12 i el punt 13 s'ha demanat posposar-los.

Proposta de resolució sobre l'actualització de la cartera de serveis socials

250-00654/15

Per tant, passaríem al punt 14 de l'ordre del dia, la proposta de resolució sobre l'actualització de la cartera de serveis socials. El grup parlamentari demanant és VOX. Diputada García, tres minuts.

María Elisa García Fuster

Gracias, señora presidente. Bien, como bien saben, en Cataluña solo existe una única entidad especializada en la atención de niños de cero a seis años con pluridiscapacidad. Una que, obviamente, no es pública porque no ha considerado la Generalitat, bueno, factible tener un centro para pluridiscapacidad público, a pesar de que se trata de un servicio esencial para garantizar el desarrollo y el bienestar de estos niños.

Como les ocurre a otros servicios, no está reconocido dentro de la cartera de servicios que ofrece el Departamento de Derechos Sociales y, por tanto, carece de una financiación estable que garantice la continuidad de este centro y, por tanto, la asistencia de estos niños, ya que depende exclusivamente de subvenciones específicas y extraordinarias, y esto, como saben, pues no es ninguna garantía.

En muchísimas ocasiones, este centro, como tantos otros, ha debido tirar de fondos privados; es decir, la Generalitat ha querido convertir estos centros en servicios solo para quien pueda pagárselos.

Otro de los problemas es que, en este caso, no todos tienen la suerte de recibir fondos públicos y que cuando los reciben, son insuficientes y destinados a proyectos puntuales, en lugar de garantizar la sostenibilidad del servicio completamente.

Actualmente, la única atención garantizada por el sistema público de estos niños se reduce a cuarenta y cinco minutos semanales de atención temprana, lo que resulta irrisorio y parece un chiste de mal gusto, ya que, como pueden comprender, ni de lejos da este tiempo respuesta a las necesidades complejas y multidisciplinarias de estos menores.

Además, el tramo de cero a tres años no se encuentra contemplado en el sistema, generando un vacío asistencial crítico en una etapa clave del desarrollo.

A partir de los tres años, los niños pueden acceder a colegios de educación especial, donde hay unas listas de espera infames, pero sin haber recibido la atención necesaria en los primeros años de vida.

Se estima que alrededor de ochocientos niños hay actualmente en esta situación en Cataluña, pero tampoco existe un registro oficial. Y sin datos oficiales, pues resulta imposible elaborar un mapa para sus necesidades de manera objetiva.

Otra de las barreras con las que estas familias se encuentran es la distancia. Y es que no todos estos niños tienen la suerte o la desgracia de residir en Barcelona y de-

ben desplaçar-se directament. Com a comprendre, aquest transport no pot fer-se en un servei de transport públic convencional, requerint un servei de transport especial amb determinades característiques i persones responsables al càrrec, que també..., tampoc –perdoni– cobreix la Generalitat.

Per tot el que s'ha exposat, és imprescindible una actualització de la cartera de serveis socials que garanteixi una atenció integral, intensiva, continuada integrada plenament en el sistema i amb una financiació completament estable que li permeti la conversió d'aquests centres en centres concertats, amb una retribució fixa per poder donar resposta als nens amb pluridiscapacitat.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada García. Ara és el torn de paraula del Grup Parlamentari de Junts. Diputada Domingo...

Ennatsu Domingo i Soler

Gràcies, presidenta. Des de Junts votarem en contra de la proposta de resolució de VOX. Estem d'acord que és urgent actualitzar la cartera de serveis socials per integrar aquells serveis essencials per garantir el dret de les persones amb pluridiscapacitat, però trobem que només inclou l'atenció integrada per als infants de zero a sis anys que aquesta proposta de resolució sigui molt limitada.

Com hem vist aquest matí, hi ha un gran dèficit de serveis essencials per a persones amb necessitats complexes que no s'estan contemplant a la cartera de serveis socials i creiem que caldria que el Govern, doncs, prioritzés la revisió si vol garantir serveis de qualitat sostenibles, ben finançats i integrar els ciutadans.

Per altra banda, no només s'haurien d'integrar aquests serveis nous a la cartera, sinó que també s'hauria de revisar el mòdul econòmic dels serveis per tal de determinar el finançament adequat i sostenible dels serveis. Aquestes són demandes que ja s'han aprovat al Parlament molt recentment en el marc del debat sobre el nou contracte programa.

I, en segon lloc, des de Junts hem registrat una moció que es debatrà al proper Ple on, precisament, denunciem la manca de previsió del Departament de Drets Socials i demanem que es rectifiqui el conjunt de males decisions que s'han pres els darrers mesos que posen en risc el finançament de les entitats, la sostenibilitat del sector i els drets de les persones amb discapacitat i també, evidentment, doncs, com esmenta aquesta proposta, l'equilibri territorial, no?

Per tant, trobem que aquesta proposta no aporta res nou ni planteja un model d'atenció a la dependència menys institucionalitzat i menys assistencial i, per tant, votarem en contra per redundància.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada Domingo. Ara és el torn de paraula del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. Diputada Driouech, quan vulgui.

Najat Driouech Ben Moussa

Gràcies, presidenta. Bon dia a tots i totes. I també, com han fet els companys i les companyes que m'han precedit, tot el condol a les famílies de les persones que, malauradament, han mort en els dos accidents i, evidentment, desitjar una ràpida recuperació a les persones que en aquest moment es troben ferides i hospitalitzades.

Dit això i entrant una mica en la proposta de resolució que ens presenta avui VOX, he de dir que a mi m'ha sorprès el títol i m'ha sorprès que, un cop entrat en contingut, el títol parla d'una proposta de resolució sobre l'actualització de la cartera de serveis socials –un tema, com ha comentat la diputada que m'ha precedit, bastant urgent, bastant necessari i que, a més a més, bastant més global– i, quan entrem en els punts que demana que s'aprovi aquesta proposta de resolució, veiem que s'entra

en un servei molt concret, el qual compartim, evidentment, que cal que s'introdueixi aquest servei a la propera actualització de la cartera de serveis, però no només.

Ho hem denunciat diverses vegades. De fet, al passat Ple vam aprovar una moció en la qual instàvem el Govern a l'actualització d'aquesta cartera de serveis socials, que fa tants anys que és, diguem-ne, necessària. I que el Govern Aragonès, al capdavant amb el conseller Campuzano, va realitzar un informe..., un estudi –disculpeu–, el qual ajudava o posava llum cap a on hauria d'anar aquesta actualització. I, de fet, hem demanat compareixences també perquè ens puguin explicar aquest informe o aquest estudi d'aquesta actualització de la cartera de serveis, no?

És evident que, si nosaltres creiem o ens creiem que els serveis socials del nostre país han de ser de primera, el que necessitem és actualitzar aquesta cartera de serveis introduint serveis que ja presten moltes entitats i que, d'alguna manera, necessiten aquest reconeixement amb la inclusió dintre d'aquesta cartera de serveis. De la mateixa manera que hi han serveis dintre de la cartera que han quedat desactualitzats i que també s'haurien d'extreure en aquesta actualització.

Vostès saben que des d'Esquerra Republicana no votem a favor de cap proposta de l'extrema dreta, tant sigui catalana com espanyola, així que votarem en contra d'aquesta proposta de resolució.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada Driouech. Ara és el torn de paraula del Grup Parlamentari del Partit Popular. Diputada Berenguer...

Montserrat Berenguer Messeguer

Gràcies, presidenta. En aquesta proposta de resolució que ens presenta VOX s'assenyala aquesta necessitat assistencial de la infància amb pluriscapacitat i que pugui incorporar-se quelcom a la cartera de serveis socials. És evident que la cartera de serveis socials fa molts anys que ha quedat obsoleta i que és d'obligat compliment pel part del Govern la seva actualització, però no només per a la pluriscapacitat, sinó també per a molts altres àmbits, sectors i col·lectius. Per això el títol d'aquesta proposta de resolució hauria de ser molt més concret, i no ho recull.

Vostès, senyors de VOX, permetin-m'ho, però avui ens han fet trampes amb aquesta proposta. Recordaran que des del Partit Popular recentment vam presentar en aquesta mateixa comissió una proposta de resolució –va ser votada, aprovada favorablement en tots els seus punts– en matèria de pluriscapacitat. I allí dèiem la necessitat de més recursos assistencials, de finançament entorn a la pluriscapacitat, però tant en adults com en infants.

També en moció parlamentària que vam presentar de drets socials inclusivius i altres mocions d'altres grups polítics, precisament, també molts punts han estat aquests, l'actualització de la cartera de serveis socials, i això ja ha estat votat a favor.

Tanmateix, creiem que cal ser més valents i el que s'ha de fer és exigir més pressupost per al Departament de Drets Socials i la Inclusió, exigir al Govern d'Espanya que doni compliment real al cinquanta per cent del finançament en matèria de dependència i discapacitat i, conseqüentment, aconseguir que determinats serveis no hagin de continuar tenint aquesta dependència excessiva de la concessió de subvencions.

Per tant, tampoc s'anomena, per altre costat, en aquesta proposta de resolució, que hi ha d'haver més serveis públics de titularitat pública i altres formes de concertació amb l'Administració.

Altrament, creiem que en aquesta proposta s'obliden d'altres qüestions importants, queda incompleta: quant al suport i acompanyament a les famílies que tenen a càrrec infants amb aquest tipus de patologies, parlar de la conciliació entre la vida i la cura familiar i laboral, els programes de Respir, el suport i acompanyament, cuidar els que cuiden... I caldria haver-hi inclòs també algun punt adreçat als professionals que desenvolupen aquest tipus de tasques i treballs: sous dignes i comptar amb els recursos i materials necessaris, especialització i competència professional.

Per tant, demanarem votació separada d'alguns dels punts.
Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada Berenguer. Ara és el torn del Grup Parlamentari de Comuns. Diputada Lozano...

Núria Lozano Montoya

Gràcies, presidenta. Estem d'acord amb la necessitat d'actualitzar la cartera de serveis. De fet, el nostre grup ha presentat diverses iniciatives en aquest sentit, tant a ple com a comissió. Però és cert que no compartim tant que l'actualització sigui només parcial, sinó la seva globalitat, donat que fa més de dotze anys que espera aquesta actualització i que, per tant, el canvi de necessitats socials no té la seva traducció en aquesta cartera de serveis, que n'inclou alguns que estan ja obsolets, mentre que, en canvi, no n'inclou d'altres que socialment es consideren necessaris.

I també ho és com a element, junt amb un escandall detallat de costos i l'actualització de tarifes, per fer possible l'equiparació salarial de les persones que treballen en l'àmbit de drets socials amb les empleades públiques, fins i tot en el cas de categories compartides corresponents a l'àmbit de salut, tal com hem reivindicat reiteradament.

Ara bé, no compartim el model de gestió que planteja la proposta de resolució, que es basa, de manera gairebé exclusiva, en la iniciativa privada, amb una aspiració de concert com a objectiu final, motius que ens porten a expressar el nostre posicionament desfavorable respecte a la proposta de resolució.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada Lozano. No hi ha el Grup Parlamentari de la CUP, tampoc el Grup Mixt; per tant, donaríem per finalitzats els torns de paraula i passaríem a la votació. (*Veus de fons.*) Sí? Perdó. Avui vull anar ràpid... El Grup Parlamentari de Socialistes i Units per Avançar. Disculpa. La diputada Ríos i portaveu.

Mónica Ríos García

Gràcies, presidenta. Bé, tres apunts d'aquesta PR per al coneixement de la diputada de VOX.

Actualment, el departament finança serveis experimentals amb la convocatòria de subvencions 25-26 que promouen l'atenció integrada i continuada dels infants zero-sis amb pluridiscapacitat, amb entitats com Aspace i Nexa, entre d'altres, amb coordinació entre els departaments de Salut i Drets Socials i Inclusió, cercant un model assistencial estable. I es preveu la incorporació d'aquests serveis a la cartera de serveis.

Respecte al punt 2, el finançament del Govern i dels anteriors. Els CDIAPs s'han incrementat any rere any de manera exponencial i es preveu seguir, diguem-ne, amb aquesta tendència per optimitzar els recursos adreçats als infants, com deia, de zero-sis.

I també, el departament treballa per incloure el servei de transports per a menors de zero-sis que hagin sol·licitat la valoració de discapacitat i dependència i que incorporin informe del CDIAP.

Tot i així, també voldria contestar a la diputada de VOX, perquè a la seva intervenció es queixava que votàvem en contra de totes les seves propostes i que ells mantenien, diguem-ne, la ideologia al marge i votaven allò que consideraven que era positiu. Doncs m'haurien d'explicar a quina ideologia respon votar en contra de l'increment del salari mínim interprofessional, votar en contra de la revalorització de les pensions, vull dir... I en el cas que ens ocupa, i encara més greu, per què van votar en contra de la reforma de la Constitució, en el seu article 49, per deixar d'anomenar com a «disminuïts» les persones amb discapacitat. Vull dir, aquest és el compromís.

I ja li responc jo: respon a una ideologia que vol encendre el llançafomes i vol desmantellar el nostre estat del benestar.

Moltíssimes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada Ríos. Ara sí que passariem... *(Veus de fons.)* Passariem –si us plau– a la votació. Sí? Petició de la diputada Berenguer.

Montserrat Berenguer Messeguer

Demanem votació separada.

La presidenta

De quins punts?

Montserrat Berenguer Messeguer

Votació separada dels punts 1 i 2, per una banda, i 3, 4.

La presidenta

En bloc l'1 i el 2? *(Pausa.)* D'acord. Alguna petició més? *(Pausa.)* D'acord.

Doncs faríem dues votacions.

Primera votació: els punts 1 i 2.

Vots a favor?

Un vot a favor de VOX.

Vots en contra?

Junts, PSC, Esquerra i Comuns: 13 vots.

I per últim, abstencions?

Dos vots amb abstenció.

Per tant, decauen aquests punts.

Passariem a votar els punts 3 i 4.

Vots a favor?

Tres vots a favor.

Vots en contra?

Tretze.

Decaurien també aquests punts, el 3 i el 4.

Abans de finalitzar la comissió, vull informar-vos que el passat 15 de gener a la Comissió d'Empresa es van votar també les sol·licituds de compareixença de l'entitat Dincat i del director general d'Economia Social i Solidària, com aquí a la Comissió de Drets Socials, perquè es pugui fer... *(veus de fons)* Sí, per fer la comissió conjunta, que està per aclarir la data, però ho anirem recordant. Ens van dir al febrer, però..., en la propera comissió si tenim reunió.

També recordar el minut de silenci, que avui serà a les 12.30, i que la Mesa se suma a aquestes condolences. Jo crec que tots..., molts de nosaltres som usuaris del tren, no?, i aquest matí tots hi hem pensat encara més.

Gràcies.

Tanquem la sessió. S'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a les dotze del migdia i cinc minuts.